

Lege
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului și a
altor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ART. I – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**(2)** Prezenta ordonanță de urgență se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor din străinătate ale acestora, instituțiilor de credit din alte state membre, precum și sucursalelor din state terțe, în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în România.

(5) Nu intră sub incidența prezentei ordonanțe de urgență băncile centrale din statele membre și Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.. Alte instituții permanent excluse de la aplicarea Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la art. 2 paragraful 5 pct. 3 – 20 și 21 – 23 din această directivă, nu beneficiază de regimul instituțiilor de credit din alte state membre instituit potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Pentru scopurile dispozițiilor cuprinse în Capitolul II din Titlul III Partea I, instituțiile prevăzute la art. 2 paragraful 5 din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția băncilor centrale din statele membre, sunt considerate instituții financiare.”

2. La articolul 4, alineatele (1), (4) și (5¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**(1)** Banca Națională a României este autoritatea competentă cu privire la reglementarea, autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit

prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, precum și a succursalelor din state terțe, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.

(4) În îndeplinirea funcțiilor cu privire la supravegherea prudențială, investigațiile și aplicarea penalităților cu titlu cominatoriu, a sancțiunilor și a măsurilor sancționatoare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora, Banca Națională a României îi sunt conferite competențele necesare și acționează în mod independent. În acest sens, Banca Națională a României trebuie să dispună de cunoștințele de specialitate, resursele și capacitatea operațională necesare.

(5¹) În aplicarea dispozițiilor art. 124 alin. (8) și art. 164 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, Banca Națională a României exercită atribuțiile în calitate de autoritate responsabilă cu aplicarea prevederilor art. 124 alin. (9), respectiv ale art. 164 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, în ceea ce privește instituțiile de credit prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. (a) din același regulament.”

3. La articolul 4¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(4)** În îndeplinirea funcțiilor cu privire la supravegherea prudențială, investigațiile și aplicarea penalităților cu titlu cominatoriu, a sancțiunilor și a măsurilor sancționatoare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora, Autoritatea de Supraveghere Financiară îi sunt conferite competențele necesare și acționează în mod independent. În acest sens, Autoritatea de Supraveghere Financiară trebuie să dispună de cunoștințele de specialitate, resursele și capacitatea operațională necesare exercitării acestor competențe.”

4. După articolul 4² se introduc două noi articole, art. 4³ și 4⁴, cu următorul cuprins:

„**Art. 4³. - (1)** În sensul prezentei secțiuni, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- 1.** funcția de supraveghere înseamnă funcția care asigură realizarea activităților de reglementare, autorizare și supraveghere prudențială a instituțiilor de credit conform prezentei ordonanțe de urgență;
- 2.** membrii organului de conducere înseamnă membrii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, cu excepția Guvernatorului;
- 3.** membrii personalului înseamnă persoanele fizice care fac parte din personalul Băncii Naționale a României implicat în activitățile care asigură realizarea funcției de

supraveghere a Băncii Naționale a României, incluzând, dar fără a se limita la membrii personalului direct implicați în supravegherea prudențială a instituțiilor de credit;

4. membrii personalului direct implicați în supravegherea prudențială a instituțiilor de credit înseamnă acei membri ai personalului care realizează procesele de supraveghere pentru a determina măsura în care instituțiile de credit asigură o administrare sănătoasă și o acoperire corespunzătoare a riscurilor la care sunt expuse conform cerințelor prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora.

(2) În scopul menținerii independenței în exercitarea competențelor sale de supraveghere prudențială potrivit prezentei ordonanțe de urgență, Banca Națională a României, inclusiv membrii personalului acesteia și membrii organului de conducere, exercită competențele de supraveghere independent și obiectiv, fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea instituțiilor de credit supravegheate, din partea oricărui organism al Uniunii Europene sau a oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat. Organul de conducere al Băncii Naționale a României este independent din punct de vedere funcțional față de alte organisme publice și private. Dispozițiile prezentului alineat nu aduc atingere altor dispoziții legale în temeiul cărora Banca Națională a României este supusă responsabilității publice și democratice.

(3) Membrii organului de conducere sunt numiți pe baza unor criterii obiective și transparente, publicate de Parlamentul României, care se referă la buna reputație, pregătire profesională și experiență profesională relevantă pentru domeniile de competență ale BNR în calitate de autoritate competentă cu supravegherea instituțiilor de credit. Parlamentul României poate revoca membrii organului de conducere numai dacă nu mai îndeplinesc criteriile de numire sau dacă au fost condamnați pentru o infracțiune gravă, caz în care publică motivele revocării, cu excepția cazului în care membrul organului de conducere în cauză se opune publicării. Niciun membru al organului de conducere numit după data de 11 ianuarie 2026 nu poate rămâne în funcție pentru mai mult de 14 ani. Mandatele aferente numirilor anterioare datei de 11 ianuarie 2026 nu se iau în considerare la calculul acestei perioade.

(4) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prevederilor art. 4, decide și publică obiectivele proprii și este responsabilă de îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în legătură cu obiectivele respective.

(5) Dispozițiile alin. (2) – (4) nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor prezente și viitoare ale Băncii Naționale a României în temeiul sistemelor internaționale sau europene de supraveghere financiară, în special al Sistemului european de supraveghere financiară instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei

nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, al mecanismului unic de supraveghere instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și al Regulamentului (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS), și al mecanismului unic de rezoluție instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010.

(6) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prevederilor art. 4, instituie toate măsurile necesare pentru a preveni conflictele de interese ale membrilor personalului acesteia și ale membrilor organului de conducere. În acest scop, Banca Națională a României stabilește prin norme interne cerințe referitoare la conflictul de interese proporționale cu rolul și responsabilitățile membrilor personalului acesteia și ale membrilor organului de conducere care le interzic acestora cel puțin următoarele:

a) să tranzacționeze instrumente financiare emise de sau raportate la instituțiile de credit supravegheate de Banca Națională a României și întreprinderile-mamă, filialele ori entitățile afiliate ale instituțiilor respective, directe sau indirecte, cu excepția instrumentelor administrate de terți, cu condiția ca proprietarii instrumentelor respective să nu poată interveni în administrarea portofoliului, și a investițiilor în organisme de plasament colectiv;

b) să fie angajați de oricare dintre instituțiile de credit sau entitățile menționate la alin. (7) sau să accepte din partea acestora orice tip de contract de prestare de servicii profesionale pe parcursul perioadei de incompatibilitate prevăzute la alin. (9).

(7) În sensul dispozițiilor alin. (6) lit. b), instituțiile de credit sau entitățile avute în vedere sunt oricare dintre următoarele:

a) instituții de credit în care membrii organului de conducere sau membrii personalului au fost direct implicați în supravegherea acestora sau în adoptarea deciziilor cu privire la acestea, inclusiv întreprinderile-mamă, filialele sau entitățile afiliate, directe sau indirecte, ale instituțiilor de credit respective;

b) entități care prestează servicii oricăreia dintre entitățile menționate la lit. a), cu excepția cazului în care membrului personalului sau membrului organului de conducere îi este strict interzis să participe la prestarea serviciilor respective pe parcursul perioadei de incompatibilitate;

c) entități care desfășoară activități de lobby și activități de susținere și promovare pe lângă Banca Națională a României cu privire la chestiuni pentru care membrul personalului sau membrul organului de conducere a fost responsabil pe durata contractului său de muncă sau a mandatului său.

(8) Excepțiile prevăzute la alin. (6) lit. a) se aplică numai în cazul în care terții care administrează instrumentele și organismele de plasament colectiv nu investesc predominant în instrumente emise de entitățile menționate la alin. (6) lit. a) sau raportate la acestea.

(9) Perioada de incompatibilitate începe la data la care a încetat implicarea directă în supravegherea entităților menționate la alin. (7) lit. a). Banca Națională a României se asigură că membrii personalului acesteia și membrii organului de conducere nu au acces la informații confidențiale sau sensibile referitoare la entitățile respective pe parcursul perioadei de incompatibilitate.

(10) În cazul angajării de către entitățile menționate la alin. (7) lit. a) și b), durata perioadei de incompatibilitate este de 3 luni pentru membrii personalului direct implicați în supravegherea entităților menționate la alin. (7) lit. a) și de 12 luni pentru membrii organului de conducere.

(11) În cazul angajării de către entitățile menționate la alin. (7) lit. c), durata perioadei de incompatibilitate este de 3 luni atât pentru membrii personalului, cât și pentru membrii organului de conducere.

(12) Membrii personalului Băncii Naționale a României și membrii organului de conducere care fac obiectul interdicției prevăzute la alin. (6) lit. b) au dreptul la o compensație adecvată pentru interdicția respectivă. Banca Națională a României stabilește prin norme interne forma adecvată a compensației.

(13) Fără a aduce atingere obligației declarării averii în temeiul Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, membrii personalului și membrii organului de conducere au obligația de a prezenta Băncii Naționale a României o declarație de interese care include informații privind participațiile acestora sub formă de acțiuni, titluri de capital, obligațiuni, fonduri mutuale, fonduri de investiții, fonduri de tip mixt, fonduri de hedging și fonduri tranzacționate la bursă care pot genera îngrijorări legate de conflicte de interese. Persoanele în cauză prezintă declarația de interese înainte de numirea lor și, ulterior, o dată pe an.

(14) În cazul în care un membru al personalului sau un membru al organului de conducere deține, în momentul angajării sau al numirii sau în orice moment ulterior, instrumente financiare care pot genera conflicte de interese, Banca Națională a României are competența de a solicita, de la caz la caz, ca instrumentele respective să

fie vândute sau înstrăinate în alt mod într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de 3 luni de la data solicitării. De asemenea, Banca Națională a României are competența de a permite, de la caz la caz, membrilor respectivi să vândă sau să înstrăineze în alt mod instrumentele financiare pe care le dețineau în momentul angajării sau al numirii.

Art. 4⁴. - (1) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. funcția de supraveghere - funcția care asigură realizarea activităților de reglementare, autorizare, supraveghere și control al instituțiilor de credit autorizate potrivit prevederilor art. 163²;

2. membrii organului de conducere - membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, conform prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012*;

3. membrii personalului - persoanele fizice care fac parte din personalul Autorității de Supraveghere Financiară implicat în activitățile care asigură realizarea funcției de supraveghere în conformitate cu prevederile pct. 1;

4. membrii personalului direct implicați în supravegherea și controlul instituțiilor de credit autorizate potrivit prevederilor art. 163² - acei membri ai personalului care realizează procesele de supraveghere pentru a determina măsura în care respectivele instituții de credit asigură o administrare sănătoasă și o acoperire corespunzătoare a riscurilor la care sunt expuse conform cerințelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, de Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, de reglementările emise în aplicarea acestora, precum și de reglementările europene emise în aplicarea Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 173/349 din 12 iunie 2014.

(2) În scopul menținerii independenței în exercitarea competențelor sale de supraveghere prudențială potrivit prezentei ordonanțe de urgență, Autoritatea de Supraveghere Financiară, inclusiv membrii personalului acesteia și membrii organului de conducere, exercită competențele de supraveghere independent și obiectiv, fără a solicita sau a primi instrucțiuni din partea instituțiilor de credit supravegheate, din partea oricărui organism al Uniunii Europene sau a oricărui Guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat. Organul de conducere al Autorității de Supraveghere Financiară este independent din punct de vedere funcțional față de

alte organisme publice și private. Dispozițiile prezentului alineat nu aduc atingere altor dispoziții legale în temeiul cărora Autoritatea de Supraveghere Financiară este supusă responsabilității publice și democratice.

(3) Membrii organului de conducere sunt numiți pe baza unor criterii obiective și transparente, prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, care se referă la buna reputație, pregătire profesională și experiență profesională relevantă pentru domeniile de competență ale Autorității de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea instituțiilor de credit autorizate potrivit prevederilor art. 163². Parlamentul României poate revoca membrii organului de conducere numai dacă nu mai îndeplinesc criteriile de numire sau, dacă au fost condamnați pentru o infracțiune gravă, caz în care publică motivele revocării, cu excepția cazului în care membrul organului de conducere în cauză se opune publicării. Niciun membru al organului de conducere numit după data de 11 ianuarie 2026 nu poate rămâne în funcție pentru mai mult de 14 ani. Mandatele aferente numirilor anterioare datei de 11 ianuarie 2026 nu se iau în considerare la calculul acestei perioade.

(4) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă potrivit art. 4¹, decide și publică obiectivele proprii și este responsabilă de îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în legătură cu obiectivele respective.

(5) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate competentă potrivit art. 4¹, instituie toate măsurile necesare pentru a preveni conflictele de interese ale membrilor personalului acesteia și ale membrilor organului de conducere. În acest scop, Autoritatea de Supraveghere Financiară stabilește prin norme interne cerințe referitoare la conflictul de interese proporționale cu rolul și responsabilitățile membrilor personalului acesteia și ale membrilor organului de conducere care le interzic acestora cel puțin următoarele:

a) să tranzacționeze instrumente financiare emise de sau raportate la instituțiile de credit supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară și întreprinderile-mamă, filialele ori entitățile afiliate ale instituțiilor respective, directe sau indirecte, cu excepția instrumentelor administrate de terți, cu condiția ca proprietarii instrumentelor respective să nu poată interveni în administrarea portofoliului, și a investițiilor în organisme de plasament colectiv;

b) să fie angajați de oricare dintre instituțiile de credit sau entitățile prevăzute la alin. (6) sau să accepte din partea acestora orice tip de contract de prestare de servicii profesionale pe parcursul perioadei de incompatibilitate prevăzute la alin. (8).

(6) În sensul dispozițiilor alin. (5) lit. b), instituțiile de credit sau entitățile avute în vedere sunt oricare dintre următoarele:

a) instituții de credit autorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară în care membrii organului de conducere sau membrii personalului au fost direct implicați în supravegherea și controlul acestora sau în adoptarea deciziilor cu privire la acestea,

inclusiv întreprinderile-mamă, filialele sau entitățile afiliate, directe sau indirecte, ale instituțiilor de credit respective;

b) entități care prestează servicii oricăreia dintre entitățile prevăzute la lit. a), cu excepția cazului în care membrului personalului sau membrului organului de conducere îi este strict interzis să participe la prestarea serviciilor respective pe parcursul perioadei de incompatibilitate;

c) entități care desfășoară activități de lobby și activități de susținere și promovare pe lângă Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la chestiuni pentru care membrul personalului sau membrul organului de conducere a fost responsabil pe durata contractului său de muncă sau a mandatului său.

(7) Excepțiile prevăzute la alin. (5) lit. a) se aplică numai în cazul în care terții care administrează instrumentele și organismele de plasament colectiv nu investesc predominant în instrumente emise de entitățile prevăzute la alin. (5) lit. a) sau raportate la acestea.

(8) Perioada de incompatibilitate începe la data la care a încetat implicarea directă în supravegherea entităților prevăzute la alin. (6) lit. a). Autoritatea de Supraveghere Financiară se asigură că membrii personalului acesteia și membrii organului de conducere nu au acces la informații confidențiale sau sensibile referitoare la entitățile respective pe parcursul perioadei de incompatibilitate.

(9) În cazul angajării de către entitățile prevăzute la alin. (6) lit. a) și b), durata perioadei de incompatibilitate este de 3 luni pentru membrii personalului direct implicați în supravegherea și controlul entităților prevăzute la alin. (6) lit. a) și de 12 luni pentru membrii organului de conducere.

(10) În cazul angajării de către entitățile prevăzute la alin. (6) lit. c), durata perioadei de incompatibilitate este de 3 luni atât pentru membrii personalului, cât și pentru membrii organului de conducere.

(11) Membrii personalului Autorității de Supraveghere Financiară și membrii organului de conducere care fac obiectul interdicției prevăzute la alin. (5) lit. b) au dreptul la o compensație adecvată pentru interdicția respectivă. Autoritatea de Supraveghere Financiară stabilește prin norme interne forma adecvată a compensației.

(12) Fără a aduce atingere obligației declarării averii în temeiul Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, membrii personalului și membrii organului de conducere au obligația de a prezenta Autorității de Supraveghere Financiară o declarație de interese care include informații privind participațiile acestora sub formă de acțiuni, titluri de capital, obligațiuni, fonduri mutuale, fonduri de investiții, fonduri de tip mixt, fonduri de hedging și fonduri tranzacționate la bursă care pot genera

îngrijorări legate de conflicte de interese. Persoanele în cauză prezintă declarația de interese înainte de numirea lor și, ulterior, o dată pe an.

(13) În cazul în care un membru al personalului sau un membru al organului de conducere deține, în momentul angajării sau al numirii sau în orice moment ulterior, instrumente financiare care pot genera conflicte de interese, Autoritatea de Supraveghere Financiară are competența de a solicita, de la caz la caz, ca instrumentele respective să fie vândute sau înstrăinate în alt mod într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de 3 luni de la data solicitării. Autoritatea de Supraveghere Financiară are competența de a permite, de la caz la caz, membrilor respectivi să vândă sau să înstrăineze în alt mod instrumentele financiare pe care le dețineau în momentul angajării sau al numirii.”

5. La articolul 7 alineatul (1), după punctul 30⁴ se adaugă trei noi puncte, pct. 30⁵, 30⁶ și 30⁷, cu următorul cuprins:

„**30⁵**. sucursală dintr-un stat terț – o sucursală înființată în România sau în alt stat membru fie de o întreprindere cu sediul central într-un stat terț, în scopul desfășurării oricăreia dintre activitățile menționate la art. 66² alin. (1), fie de o instituție de credit cu sediul central într-un stat terț;

30⁶. întreprindere principală – o întreprindere cu sediul central într-un stat terț care a înființat o sucursală dintr-un stat terț în România, precum și întreprinderile-mamă intermediare sau de cel mai înalt rang ale întreprinderii respective, după caz.”

30⁷. penalitate cu titlu cominatoriu – o măsură de constrângere pecuniară, cu caracter periodic, care are scopul de a pune capăt încălcărilor în curs ale dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, sau ale actelor administrative cu caracter individual adoptate de Banca Națională a României în temeiul dispozițiilor respective, și de a determina persoanele fizice sau juridice să se conformeze dispozițiilor actelor normative sau actelor administrative cu caracter individual încălcate;”

6. La articolul 7, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(1¹)** În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile: instituție de credit, firmă de investiții, instituție, întreprindere de asigurare, întreprindere de reasigurare, întreprindere-mamă, filială, sucursală, întreprindere prestatoare de servicii auxiliare, societate de administrare a activelor, societate financiară holding, societate financiară holding mixtă, societate holding cu activitate mixtă, instituție financiară, instituție-mamă dintr-un stat membru, instituție-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, societate financiară holding-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat

membru, societate financiară holding mixtă-mamă din Uniunea Europeană, participație, instituție mare, deținere calificată, control, legături strânse, capital eligibil, risc de mediu, social și de guvernanță sau risc ESG, autoritate competentă, supraveghetor consolidant, autorizație, stat membru de origine, stat membru gazdă, bănci centrale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale, bănci centrale, instituție globală de importanță sistemică din afara Uniunii Europene, grup și instrument financiar au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.”

7. La articolul 7, după alineatul (1⁴) se introduce un nou alineat, alin. (1⁵) cu următorul cuprins:

„(1⁵) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenul <<criptoactiv>> înseamnă un criptoactiv astfel cum este definit la art. 3 alin. (1) pct. 5 din Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 și care nu este o monedă digitală emisă de o bancă centrală.”

8. La articolul 24, alineatele (1) și (2³) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Fiecare instituție de credit trebuie să dispună de un cadru formal de administrare a activității riguros conceput, care să includă:

- a) o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente;
- b) procese eficace de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă, inclusiv a riscurilor ESG pe termen scurt, mediu și lung, precum și a riscului de concentrare rezultat din expunerile față de contrapărți centrale, ținând seama de condițiile prevăzute la art. 7a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, cu modificările și completările ulterioare;
- c) mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase;
- d) rețele și sisteme informatice instituite și gestionate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) nr. 2016/1011;

e) politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o administrare sănătoasă și eficace a riscurilor, inclusiv prin luarea în considerare a apetitului la risc al instituțiilor de credit în ceea ce privește riscurile ESG.

(2³) Politicile și practicile de remunerare ale unei instituții de credit prevăzute la alin. (1) lit. e) trebuie să fie neutre din punct de vedere al genului.”

9. La articolul 25, alineatele (3) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Banca Națională a României confirmă în scris achizitorului potențial, de îndată, dar nu mai târziu de 10 zile lucrătoare, primirea notificării și, dacă este cazul, primirea ulterioară a oricăror informații suplimentare solicitate în condițiile alin. (5) și comunică achizitorului potențial, în fiecare caz, data la care expiră termenul de evaluare.

(8) Dacă la finalizarea evaluării Banca Națională a României hotărăște să se opună achiziției propuse, comunică în scris achizitorului potențial hotărârea sa, în termen de două zile lucrătoare de la data adoptării acesteia și fără a depăși termenul prevăzut pentru realizarea evaluării, indicând și motivele care au stat la baza hotărârii. La cererea achizitorului potențial, poate fi făcută publică o motivare corespunzătoare a hotărârii.”

10. La articolul 26 alineatul (1), partea introductivă și litera e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) La examinarea notificării prevăzute la art. 25 alin. (1) și a informațiilor suplimentare prevăzute la art. 25 alin. (5), în vederea asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de credit vizate de achiziția propusă și luând în considerare posibila influență a achizitorului potențial asupra instituției de credit, Banca Națională a României evaluează în ce măsură calitatea achizitorului potențial este adecvată, precum și soliditatea financiară a acestuia în raport cu achiziția propusă, pe baza următoarelor criterii:

e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, este sau a fost săvârșită o infracțiune de spălare a banilor sau o infracțiune de finanțare a terorismului ori o tentativă la respectivele infracțiuni, în sensul prevederilor art. 2 lit. a), respectiv lit. b) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, sau că achiziția propusă ar putea crește un astfel de risc. ”

11. La articolul 26, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În scopul evaluării criteriului prevăzut la alin. (1) lit. e), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, consultă în contextul verificărilor efectuate de aceasta, autoritatea responsabilă cu supravegherea instituțiilor de credit potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Banca Națională a României se poate opune achiziției propuse în cazul în care achizitorul potențial este situat într-un stat terț inclus pe lista statelor terțe cu grad înalt de risc care au deficiențe strategice în regimurile lor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, în conformitate cu prevederile art. 9 din Directiva (UE) 2015/849, sau într-un stat terț care face obiectul unor măsuri restrictive ale Uniunii Europene, iar Banca Națională a României consideră că acest lucru afectează capacitatea achizitorului potențial de a dispune de practicile și procesele necesare pentru a respecta cerințele regimului privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.”

12. La articolul 26, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În scopul alin. (2), pentru criteriul prevăzut la alin. (1) lit. e), la evaluarea achiziției propuse, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, ia în considerare în mod corespunzător avizul negativ emis de autoritatea responsabilă cu supravegherea instituțiilor de credit potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare. Avizul negativ, primit de Banca Națională a României în termen de 30 de zile lucrătoare de la cererea inițială, poate constitui un motiv rezonabil pe baza căruia Banca Națională a României poate să se opună achiziției propuse.”

13. La articolul 31, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Banca Națională a României asigură urmărirea respectării în mod permanent a cerințelor la care se face referire în prezenta subsecțiune, putând solicita în acest sens orice informații pe care le consideră necesare, și poate aplica penalități cu titlu cominatoriu, sancțiuni și măsuri sancționatoare corespunzătoare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în cazul în care aceste cerințe nu sunt respectate.”

14. La articolul 39 după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) instituția de credit îndeplinește toate condițiile următoare:

(i) Banca Națională a României, în calitatea sa de autoritate competentă, a determinat că instituția de credit intră sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră, în conformitate cu prevederile art. 180 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 312/2015

privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră că este îndeplinită condiția prevăzută la art. 180 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 312/2015, cu modificările și completările ulterioare;

(iii) Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, consideră că nu este îndeplinită condiția prevăzută la art. 180 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 312/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

15. La Titlul I din Partea I, după articolul 66 se introduce un nou capitol, Capitolul IV¹, alcătuit din art. 66¹ – 66¹⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV¹

Regimul sucursalelor din state terțe

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 66¹. – **(1)** Întreprinderile înființate într-un stat terț, astfel cum sunt prevăzute la art. 66², pot desfășura pe teritoriul României activitățile prevăzute la art. 66² alin. (1) numai prin înființarea unei sucursale autorizate de Banca Națională a României în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care întreprinderea înființată într-un stat terț furnizează un serviciu sau o activitate unui client sau unei contrapărți înființate sau situate în România care este:

a) un client de retail, o contraparte eligibilă sau un client profesional în sensul Secțiunilor A și B din Anexa nr. 2 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, înființat sau situat în România, în cazul în care clientul respectiv sau contrapartea respectivă se adresează, la inițiativa sa exclusivă, unei întreprinderi înființate într-un stat terț solicitându-i furnizarea oricărui serviciu sau a oricărei activități prevăzute la art. 66² alin. (1);

b) o instituție de credit; sau

c) o întreprindere din același grup din care face parte și întreprinderea înființată într-un stat terț.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. c), contactarea unui client sau unei contrapărți ori unui potențial client sau potențiale contrapărți, așa cum sunt prevăzute la alin. (2) lit. a) de către o întreprindere dintr-un stat terț prin intermediul unei entități care acționează pe seama acesteia sau care are legături strânse cu respectiva

întreprindere dintr-un stat terț sau prin intermediul oricărei alte persoane care acționează pe seama întreprinderii, nu se consideră a fi un serviciu furnizat la inițiativa exclusivă a clientului sau a contrapărții ori a potențialului client sau a potențialei contrapărți.

(4) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate solicita instituțiilor de credit și sucursalelor înființate în România orice informații necesare pentru a monitoriza serviciile furnizate la inițiativa exclusivă a clientului sau a contrapărții înființate sau situate pe teritoriul României, în cazul în care astfel de servicii sunt furnizate de întreprinderi înființate în state terțe care fac parte din același grup.

(5) O inițiativă a unui client sau a unei contrapărți, astfel cum este prevăzută la alin. (2), nu îi conferă întreprinderii dintr-un stat terț dreptul de a comercializa alte categorii de produse, activități sau servicii decât cele solicitate de client sau de contraparte, în alt mod decât prin intermediul unei sucursale dintr-un stat terț înființate pe teritoriul României.

(6) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul serviciilor, activităților sau produselor necesare pentru furnizarea serviciilor, produselor sau activităților solicitate inițial de client sau de contraparte sau strâns legate de acestea, inclusiv în cazul în care astfel de servicii, activități sau produse strâns legate sunt furnizate ulterior celor solicitate inițial.

(7) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul serviciilor sau a activităților enumerate în Secțiunea A din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, nici serviciilor auxiliare aferente, precum atragerea de depozite conexe sau acordarea de credite ori împrumuturi al căror scop este de a furniza respectivele servicii.

Art. 66². – **(1)** Dispozițiile prezentului capitol se aplică sucursalelor dintr-un stat terț în ceea ce privește desfășurarea următoarelor activități pe teritoriul României:

a) oricare dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b), c) și f) desfășurate de o întreprindere înființată într-un stat terț care s-ar califica drept instituție de credit potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, sau care ar îndeplini criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. (b) din același regulament, dacă ar fi stabilită în Uniunea Europeană; sau

b) activitatea prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. a) desfășurată de o întreprindere stabilită într-un stat terț.

(2) Nu intră sub incidența dispozițiilor prezentului capitol întreprinderile stabilite într-un stat terț care prestează servicii și activități de investiții enumerate în Secțiunea A din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, și orice servicii auxiliare acestora, precum atragerea de depozite conexe sau acordarea de credite ori împrumuturi în scopul furnizării respectivelor servicii.

Art. 66³. – **(1)** Cerințele de autorizare și cerințele minime de acces și de desfășurare a activităților cuprinse în Capitolele II și III din prezentul titlu, precum și dispozițiile cuprinse

în Titlul II, Partea I, se aplică în mod corespunzător sucursalelor din state terțe, cu precizările prevăzute în dispozițiile care urmează.

(2) Sucursala dintr-un stat terț înființată în România poate utiliza denumirea întreprinderii principale utilizată în statul terț de origine. Dacă există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României solicită ca această denumire să fie însoțită de o mențiune explicativă.

(3) Activitatea sucursalei dintr-un stat terț înființată în România este supusă supravegherii prudențiale a Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute în Capitolul IV din Titlul III, Partea I.

(4) Regimul prevăzut de prezentul capitol nu instituie un tratament mai favorabil decât cel prevăzut pentru sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre care desfășoară activitate în România.

(5) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, depune eforturi pentru a încheia acorduri administrative sau alte acorduri cu autoritățile competente din statul terț relevant înainte ca o sucursală dintr-un stat terț să își înceapă activitatea în România. Acordurile se bazează pe modelele de acorduri administrative elaborate de Autoritatea Bancară Europeană în conformitate cu prevederile art. 33 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Banca Națională a României transmite fără întârziere Autorității Bancare Europene informații cu privire la orice acorduri administrative sau alte acorduri încheiate cu autoritățile competente din statele terțe.

(6) Banca Națională a României notifică Autoritatea Bancară Europeană cu privire la:

a) toate autorizațiile acordate sucursalelor din state terțe, precum și orice modificări ulterioare ale acestor autorizații;

b) volumul total al activelor și datoriile sucursalelor din state terțe, astfel cum acestea sunt raportate periodic;

c) denumirea grupului din statul terț din care face parte sucursala din statul terț autorizate în România.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe de autorizare

Art. 66⁴. – **(1)** Orice cerere de autorizare a unei sucursale dintr-un stat terț trebuie să fie însoțită de un plan de activitate care să descrie activitatea planificată, tipurile de activități prevăzute la art. 66² alin. (1) propuse a fi desfășurate, precum și structura organizatorică și administrarea riscurilor cu privire la sucursală în România, astfel cum sunt prevăzute la art. 66¹⁰.

(2) Banca Națională a României poate acorda autorizație unei sucursale dintr-un stat terț numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) sucursala dintr-un stat terț respectă dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora;

b) activitățile pentru care întreprinderea principală solicită autorizarea în România sunt prevăzute în autorizația pe care o deține respectiva întreprindere principală în statul terț în care este stabilită și sunt supuse supravegherii în respectivul stat terț;

c) autoritatea de supraveghere a întreprinderii principale din statul terț a fost notificată și a primit cererea de înființare a unei sucursale în România și documentele însoțitoare menționate la alin. (1) și nu se opune înființării sucursalei în România;

d) autorizația prevede că sucursala dintr-un stat terț poate desfășura activitățile autorizate numai pe teritoriul României și interzice în mod expres sucursalei din statul terț să ofere sau să desfășoare activitățile respective în alte state membre, la nivel transfrontalier, cu excepția tranzacțiilor de finanțare intra-grup cu alte sucursale ale aceleiași întreprinderi principale dintr-un stat terț și a tranzacțiilor efectuate pe bază de solicitare inversă a serviciilor în conformitate cu prevederile art. 66¹;

e) în scopul exercitării funcțiilor sale de supraveghere, Banca Națională a României poate accesa toate informațiile necesare privind întreprinderea principală de la autoritățile de supraveghere ale întreprinderii principale respective și își poate coordona în mod eficace activitățile de supraveghere cu cele ale autorităților de supraveghere din statul terț, în special în perioade de criză sau de dificultăți financiare care afectează întreprinderea principală, grupul acesteia sau sistemul financiar al statului terț;

f) nu există motive rezonabile pentru a suspecta că sucursala dintr-un stat terț ar fi utilizată pentru a săvârși sau a facilita săvârșirea unor fapte de spălare a banilor sau finanțare a terorismului în sensul prevederilor art. 2 lit. a), respectiv lit. b), din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru a evalua dacă este îndeplinită condiția prevăzută la alin. (2) lit. f), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, consultă autoritatea responsabilă cu supravegherea în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului din România potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, și obține o confirmare scrisă cu privire la îndeplinirea condiției înainte de acordarea autorizației.

(4) Prevederile art. 37 alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește solicitarea de informații referitoare la persoanele și entitățile implicate sau având legătură cu proiectul de autorizare a sucursalei din statul terț.

(5) Banca Națională a României acordă autorizație sucursalei dintr-un stat terț numai dacă este încredințată că întreprinderea principală poate asigura desfășurarea activității pe teritoriul României în condiții de siguranță și cu respectarea cerințelor unei

administrări prudente și sănătoase și că sunt asigurate condiții adecvate pentru realizarea supravegherii.

Art.66⁵. – (1) Pe lângă situațiile prevăzute la art. 38, Banca Națională a României poate respinge o cerere de autorizare a unei sucursale dintr-un stat terț în următoarele cazuri:

a) sucursala dintr-un stat terț nu îndeplinește condițiile de autorizare prevăzute la art. 66⁴;

b) întreprinderea principală sau grupul din care face parte aceasta nu îndeplinește cerințele prudențiale care i se aplică în temeiul legislației statului terț sau există motive întemeiate pentru a suspecta că nu îndeplinește sau că va încălca în următoarele 12 luni cerințele respective. În acest sens, sucursalele din state terțe transmit Băncii Naționale a României cu promptitudine o notificare în cazul în care apar asemenea circumstanțe.

(2) Banca Națională a României poate retrage autorizația unei sucursale dintr-un stat terț în cazul în care este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

a) sucursala dintr-un stat terț nu a început activitatea pentru care a fost autorizată în termen de 12 luni de la data acordării autorizației, renunță în mod expres la aceasta sau nu a mai avut activitate timp de mai mult de 6 luni;

b) sucursala dintr-un stat terț a obținut autorizația pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

c) sucursala dintr-un stat terț nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile care au stat la baza acordării autorizației;

d) sucursala dintr-un stat terț nu mai prezintă garanții că își va putea îndeplini obligațiile față de creditorii săi și, în special, nu mai poate garanta siguranța activelor care i-au fost încredințate de către deponenții săi;

e) sucursala dintr-un stat terț nu mai îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute în Partea a treia, a patra sau a șasea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, cu excepția cerințelor prevăzute la art. 92a și 92b din același regulament, sau cerințele dispuse potrivit prevederilor art. 226 alin. (3) lit. a), alin. (6) și (7) din prezenta ordonanță de urgență;

f) sucursala dintr-un stat terț săvârșește una dintre încălcările menționate la art. 228;

g) există motive rezonabile de a suspecta că este sau a fost săvârșită o infracțiune sau o tentativă la infracțiunea de spălare de bani sau de finanțare a terorismului în sensul art. 2 lit. a), respectiv lit. b), din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, în legătură cu sucursala dintr-un stat terț, cu întreprinderea sa principală sau cu grupul din care face parte aceasta sau că există un risc crescut de săvârșire a infracțiunii sau a tentativei la infracțiunea de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în legătură cu sucursala dintr-un stat terț, cu întreprinderea sa principală sau cu grupul din care face parte aceasta.

h) întreprinderea principală sau grupul din care face parte aceasta nu îndeplinește cerințele prudențiale care i se aplică în temeiul legislației statului terț sau există motive întemeiate pentru a suspecta că nu îndeplinește sau că va încălca în următoarele 12 luni cerințele respective. În acest sens, sucursalele din state terțe transmit Băncii Naționale a României cu promptitudine o notificare în cazul în care apar asemenea circumstanțe.

(3) În evaluarea îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (2) lit. g), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, consultă autoritatea responsabilă cu supravegherea în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului din România potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 66⁶. – **(1)** Autorizația sucursalei dintr-un stat terț își încetează valabilitatea în următoarele situații:

a) întreprinderea principală sau, în situația în care aceasta este implicată într-un proces de fuziune/divizare în urma căreia își încetează existența, entitatea rezultată renunță la autorizație, hotărând dizolvarea și lichidarea sucursalei dintr-un stat terț;

b) în urma unor procese de reorganizare la nivelul întreprinderii principale sau al grupului din care face parte, inclusiv procese de fuziune sau de divizare, activitatea sucursalei dintr-un stat terț este preluată de o altă instituție de credit sau de o sucursală din România a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru sau de o sucursală dintr-un stat terț;

c) autorizația acordată întreprinderii principale este retrasă de autoritatea competentă din statul de origine sau își încetează valabilitatea în orice mod;

d) s-a pronunțat o hotărâre de intrare în faliment a întreprinderii principale sau o altă procedură care implică lichidarea acesteia.

(2) În cazurile prevăzute la lit. a) și b), întreprinderea principală trebuie să notifice Băncii Naționale a României decizia sa și, după caz, să transmită acesteia cel puțin un plan de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori.

(3) Decizia întreprinderii principale nu produce efecte decât după confirmarea de către Banca Națională a României a încetării valabilității autorizației, care se comunică întreprinderii principale în cauză.

(4) Dispozițiile art. 41 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 66⁷. – **(1)** La evaluarea calității întreprinderii principale din statul terț, inclusiv a persoanelor care au dețineri calificate la respectiva întreprindere principală, se au în vedere criteriile prevăzute la art. 26 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător, precum și cel puțin următoarele:

a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de fonduri proprii și lichiditatea întreprinderii principale:

b) dispozițiile legale sau măsuri de natură administrativă existente în statul de origine al întreprinderii principale sau dificultăți în aplicarea acestor dispoziții sau măsuri, din perspectiva eventualelor impedimente în exercitarea de către Banca Națională a României a supravegherii sucursalei dintr-un stat terț.

(2) Dacă între întreprinderea principală din statul terț și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

(3) Orice modificări semnificative la nivelul acționariatului întreprinderii principale din statul terț sau cu privire la persoanele aflate în legături strânse cu aceasta, inclusiv cele decurgând dintr-un proces de fuziune sau de divizare în care este implicată întreprinderea principală din statul terț, implică o nouă evaluare din partea Băncii Naționale a României, putând atrage retragerea autorizației acordate sucursalei dintr-un stat terț din România, dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile care au stat la baza autorizării acesteia.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții specifice privind cerințele prudențiale

Art. 66⁸. – **(1)** Capitalul inițial al sucursalei dintr-un stat terț se asigură prin punerea la dispoziția acesteia, în formă bănească, a capitalului de dotare de către întreprinderea principală din statul terț, la nivelul prevăzut prin reglementările Băncii Naționale a României, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro.

(2) Fără a aduce atingere cerințelor de capital prevăzute pentru instituțiile de credit în Partea a treia din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, cu excepția cerințelor prevăzute la art. 92a și 92b din același regulament, pentru scopurile prevăzute la art. 48e din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, sucursalele din state terțe trebuie să mențină în permanență o garanție a sucursalei cel puțin egală cu 2,5 % din datoriile medii ale sucursalei pentru cele trei perioade anuale de raportare imediat precedente sau, pentru sucursalele din state terțe nou autorizate, din datoriile sucursalei la momentul autorizării, astfel cum au fost raportate în conformitate cu prevederile art. 66¹², dar nu mai puțin de 10 milioane euro.

(3) Sucursalele din state terțe îndeplinesc cerința privind garanția sucursalei prevăzută la alin. (1) cu active sub forma oricăroră dintre următoarele:

a) numerar sau instrumente asimilate numerarului, astfel cum sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 60 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

b) titluri de natura datoriei emise de administrații centrale sau bănci centrale ale statelor membre; sau

c) orice alt instrument care este la dispoziția sucursalei dintr-un stat terț pentru o utilizare nerestricționată și imediată cu scopul de a acoperi riscurile sau pierderile de îndată ce apar.

(4) Sucursalele din state terțe trebuie să depoziteze instrumentele prevăzute la alin. (3) într-un cont escrow deschis la o instituție de credit din România care nu face parte din grupul întreprinderii sale principale. Instrumentele depozitate în contul escrow sunt disponibile pentru a fi utilizate în cazul rezoluției sucursalei dintr-un stat terț potrivit prevederilor art. 520 – 522 din Legea nr. 312/2015, cu modificările ulterioare și completările ulterioare, și în scopul lichidării acesteia în conformitate cu procedura de insolvență prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările ulterioare.

Art. 66⁹. – Sucursalele din state terțe trebuie să depoziteze activele lichide deținute în vederea respectării cerinței de acoperire a necesarului de lichiditate prevăzută în Partea a șasea Titlul I din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei într-un cont deschis la o instituție de credit din România care nu face parte din grupul întreprinderii sale principale. În cazul în care în cont rămân active lichide după ce acestea au fost aplicate pentru a acoperi ieșirile de lichidități în conformitate cu cerința de acoperire a necesarului de lichiditate prevăzută în Partea a șasea Titlul I din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare și în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei, activele lichide respective sunt disponibile pentru a fi utilizate în cazul rezoluției sucursalei dintr-un stat terț potrivit prevederilor art. 520 – 522 din Legea nr. 312/2015, cu modificările și completările ulterioare, și în scopul lichidării acesteia în conformitate cu procedura de insolvență prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările ulterioare.

Art. 66¹⁰. – **(1)** Sucursalele din state terțe trebuie să dispună de un cadru formal de administrare a activității riguros conceput. Dispozițiile cuprinse în art. 24 se aplică în mod corespunzător.

(2) Sucursalele din state terțe trebuie aibă cel puțin două persoane în România care să conducă efectiv din România activitatea sucursalei din statul terț. Dispozițiile cuprinse în Capitolul I din Titlul II Partea I referitoare la directori, respectiv membrii directoratului, se aplică în mod corespunzător.

(3) Conducerea sucursalei și documentația necesară demonstrării Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate competentă, a îndeplinirii cerințelor legale, trebuie să fie situate pe teritoriul României, la adresa sediului înregistrat.

(4) Sucursalele din state terțe se asigură că un terț independent evaluează periodic implementarea și respectarea continuă a cerințelor prevăzute la prezentul articol și a reglementărilor emise în aplicarea acestuia și că raportul scris întocmit de acesta, incluzând constatări și concluzii motivate, este transmis Băncii Naționale a României, la intervalele stabilite de aceasta.

Art. 66¹¹. – **(1)** Sucursalele din state terțe trebuie să țină un registru care să le permită să urmărească și să țină o evidență cuprinzătoare și precisă a tuturor activelor și datoriilor contabilizate sau inițiate de acestea în România și să administreze activele și datoriile respective în mod autonom în cadrul sucursalei dintr-un stat terț. Registrul furnizează toate informațiile necesare și suficiente cu privire la riscurile generate de sucursala dintr-un stat terț și cu privire la modul în care acestea sunt administrate.

(2) Sucursalele din state terțe trebuie să elaboreze, precum și să revizuiască și să actualizeze periodic o politică privind modalitățile de ținere a evidenței operațiunilor pentru administrarea registrului prevăzut la alin. (1). O astfel de politică trebuie documentată și aprobată de organul de conducere relevant al întreprinderii principale. Politica trebuie să ofere o justificare clară a modalităților de ținere a evidenței operațiunilor și să prezinte modul în care acestea se aliniază la strategia de afaceri a sucursalei dintr-un stat terț.

(3) Sucursalele din state terțe se asigură că un terț independent evaluează periodic implementarea și respectarea continuă a cerințelor prevăzute la prezentul articol și că raportul scris întocmit de acesta, incluzând constatări și concluzii motivate, este transmis Băncii Naționale a României, la intervalele stabilite de aceasta.

Art. 66¹². – **(1)** Sucursalele din state terțe au obligația de a raporta periodic Băncii Naționale a României informații cu privire la:

a) activele și datoriile deținute în evidențele lor contabile în conformitate cu prevederile art. 66¹¹ și activele și datoriile inițiate de sucursalele din state terțe;

b) respectarea de către sucursalele din state terțe a cerințelor care li se aplică în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare și al reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(2) În sensul alin. (1) lit. a) activele și datoriile trebuie să prezinte o defalcare care să evidențieze:

a) cele mai mari active și datorii înregistrate clasificate pe sectoare și tipuri de contrapărți, inclusiv, în particular, expunerile din sectorul financiar;

b) expunerea semnificativă și concentrările de surse de finanțare în raport cu anumite tipuri de contrapărți;

c) tranzacțiile interne semnificative cu întreprinderea principală și cu membrii grupului întreprinderii principale.

(3) În scopul raportării informațiilor privind activele și datoriile deținute în evidențele lor contabile în conformitate cu lit. a) de la alin. (1), sucursalele din state terțe aplică standardele internaționale de contabilitate astfel cum sunt aplicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului.

(4) Sucursalele din state terțe raportează Băncii Naționale a României următoarele informații cu privire la întreprinderea lor principală:

a) periodic, informații agregate privind activele și datoriile deținute sau, respectiv, contabilizate în Uniunea Europeană de filialele și de alte sucursale din state terțe ale respectivului grup al întreprinderii principale;

b) periodic, respectarea de către întreprinderea principală, pe bază individuală și consolidată, a cerințelor prudențiale aplicabile;

c) ad-hoc, la solicitarea Băncii Naționale a României, analize și evaluări semnificative de supraveghere, atunci când acestea sunt efectuate în raport cu întreprinderea principală, și deciziile de supraveghere subsecvente;

d) planurile de redresare ale întreprinderii principale și măsurile specifice care ar putea fi luate cu privire la sucursalele din state terțe în conformitate cu planurile respective, precum și orice actualizări și modificări ulterioare ale planurilor respective;

e) strategia de afaceri a întreprinderii principale în ceea ce privește sucursalele din state terțe și orice modificări ulterioare ale strategiei respective;

f) serviciile furnizate de întreprinderea principală clienților stabiliți sau situați în Uniunea Europeană, pe bază de solicitare inversă a serviciilor, în conformitate cu prevederile art. 66¹.

(5) Obligațiile de raportare prevăzute de prezentul articol nu împiedică Banca Națională a României să impună cerințe de raportare suplimentare sucursalelor din state terțe în cazul în care consideră că informațiile suplimentare sunt necesare pentru a avea o imagine cuprinzătoare asupra operațiunilor, activităților sau solidității financiare ale sucursalelor din state terțe sau ale întreprinderii lor principale, pentru a verifica respectarea de către sucursalele din state terțe și de către întreprinderea lor principală a legislației aplicabile și pentru a asigura respectarea de către sucursalele din state terțe a legislației respective.

(6) Informațiile de reglementare și financiare prevăzute de prezentul articol se raportează cel puțin de două ori pe an, cu excepția informațiilor de la alin. (1) lit. b) care se raportează cu frecvența indicată de actele normative prevăzute la respectiva literă.

Art. 66¹³. – **(1)** Sucursalele din state terțe trebuie să publice în limba română documentele contabile ale întreprinderii principale de care aparțin - situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, raportul întocmit de organele de administrare și/sau conducere și, după caz, raportul consolidat, întocmit de organele de administrare și/sau conducere, opiniile persoanelor responsabile cu auditarea situațiilor financiare anuale și a situațiilor financiare anuale consolidate - întocmite și auditate conform legislației din statul terț.

(2) Dacă cerințele din statul terț cu privire la întocmirea documentelor contabile prevăzute la alin. (1) sunt conforme sau echivalente cu cele prevăzute de reglementările contabile adoptate la nivelul Uniunii Europene, sucursala nu este obligată să publice situațiile financiare anuale referitoare la activitatea proprie, dacă, în condiții de reciprocitate, instituțiile de credit din statele membre beneficiază de același tratament în statul terț respectiv.

(3) În cazul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2), sucursalele din state terțe trebuie să publice situații financiare anuale referitoare la activitatea proprie.

Art. 66¹⁴. – **(1)** Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, are competența de a solicita ca o sucursală dintr-un stat terț să întreprindă demersurile necesare pentru autorizarea ca instituție de credit, cel puțin în cazul în care:

a) sucursala dintr-un stat terț a desfășurat în trecut sau desfășoară în prezent activități dintre cele menționate la art. 66² alin. (1), fără a aduce atingere derogărilor menționate la art. 66⁴ alin. (2) lit. d), cu clienți sau contrapărți din alte state membre;

b) sucursala dintr-un stat terț întrunește criteriile de importanță sistemică menționate în reglementările emise în aplicarea Legii nr. 12/2017 privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național sau este evaluată ca având importanță sistemică în conformitate cu art. 66¹⁵ și prezintă riscuri semnificative pentru stabilitatea financiară în Uniunea Europeană sau în România; sau

c) valoarea agregată a activelor tuturor sucursalelor din state terțe înființate în Uniunea Europeană care aparțin aceluiași grup dintr-un stat terț este mai mare sau egală cu 40 de miliarde euro sau valoarea activelor sucursalei dintr-un stat terț deținute în evidențele sale contabile în România este mai mare sau egală cu 10 miliarde euro.

(2) Competența prevăzută la alin. (1) poate fi exercitată după aplicarea măsurilor prevăzute la art. 66¹⁵ sau art. 236, după caz, precum și în situațiile în care Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate justifica, din alte motive decât cele enumerate la alin. (1), că măsurile respective ar fi insuficiente pentru a soluționa problemele semnificative în materie de supraveghere identificate în legătură cu sucursala din statul terț.

(3) Înainte de a exercita competența prevăzută la alin. (1), Banca Națională a României consultă Autoritatea Bancară Europeană și autoritățile competente din statele membre în care grupul relevant dintr-un stat terț a înființat alte sucursale din state terțe sau instituții-filiale.

Art. 66¹⁵. – **(1)** Sucursala dintr-un stat terț este supusă evaluării prevăzute la alin. (3) în cazul în care toate sucursalele din state terțe înființate în Uniunea Europeană care aparțin aceluiași grup dintr-un stat terț au o valoare agregată a activelor în Uniunea Europeană, astfel cum sunt raportate în conformitate cu prevederile art. 66¹², mai mare sau egală cu 40 de miliarde euro:

- a)** în medie pentru cele trei perioade anuale de raportare imediat precedente; sau
- b)** în valoare absolută, pentru cel puțin trei perioade anuale de raportare în cursul celor cinci perioade anuale de raportare imediat precedente.
- (2)** Pragul activelor menționat la alin. (1) nu include activele deținute de sucursalele dintr-un stat terț în legătură cu operațiunile de piață ale băncii centrale derulate cu băncile centrale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale.
- (3)** În cazul sucursalelor dintr-un stat terț din România care aparțin unui grup dintr-un stat terț în cadrul căruia toate sucursalele din state terțe înființate în Uniunea Europeană au o valoare agregată a activelor în Uniunea Europeană mai mare sau egală cu 40 de miliarde euro, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă responsabilă cu supravegherea sucursalei dintr-un stat terț din România, pe baza evaluării realizate de Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială în baza art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 12/2017 privind supravegherea macroprudențială a sistemului financiar național și reglementările emise în aplicarea acesteia, cu modificările și completările ulterioare, stabilește dacă sucursala respectivă aflată sub supravegherea sa are o importanță sistemică și prezintă riscuri semnificative pentru stabilitatea financiară a Uniunii Europene sau a României.
- (4)** În contextul evaluării menționate la alin. (3), realizate de Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială, Banca Națională a României consultă Autoritatea Bancară Europeană și autoritățile competente din statele membre în care grupul relevant dintr-un stat terț a înființat alte sucursale din state terțe sau instituții-filiale pentru a evalua riscurile la adresa stabilității financiare pe care le prezintă sucursala dintr-un stat terț pentru alte state membre.
- (5)** Banca Națională a României furnizează Autorității Bancare Europene și autorităților competente din statele membre în care grupul relevant dintr-un stat terț a înființat alte sucursale din state terțe sau instituții-filiale evaluarea motivată cu privire la importanța sistemică a sucursalei dintr-un stat terț pentru Uniunea Europeană sau pentru România.
- (6)** În cazul în care Banca Națională a României este sesizată de autoritățile competente consultate, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea evaluării, cu privire la dezacordul acestora cu evaluarea importanței sistemice a sucursalei dintr-un stat terț prevăzute la alin. (3), Banca Națională a României, cu asistența Autorității Bancare Europene, depune toate eforturile necesare pentru a ajunge la un consens cu celelalte autorități consultate, cu privire la evaluare și, după caz, cu privire la măsurile specifice prevăzute la alin. (9), în termen de cel mult trei luni de la data la care autoritatea competentă sau, după caz, autoritatea desemnată din statul membru respectiv a formulat obiecții. După expirarea acestei perioade, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă responsabilă cu supravegherea sucursalei dintr-un stat terț în curs de evaluare, decide, după consultarea Comitetului Național pentru

Supravegherea Macroprudențială, cu privire la evaluarea importanței sistemice a sucursalei dintr-un stat terț și cu privire la măsurile specifice prevăzute la alin. (9).

(7) Banca Națională a României aplică în mod corespunzător procedura de la alin. (4)-(6) în situațiile în care alte autorități competente în care grupul relevant dintr-un stat terț a înființat alte sucursale din state terțe sau instituții-filiale îi transmit, în calitate de autoritate competentă, evaluarea cu privire la importanța sistemică a unei sucursale dintr-un stat terț înființate într-un alt stat membru.

(8) În aplicarea prevederilor alin. (7) Banca Națională a României se consultă cu Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială.

(9) În cazul în care este necesar să fie abordate riscurile identificate, Banca Națională a României, pe baza evaluării efectuate de Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială în baza art.3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 12/2017, cu modificările și completările ulterioare, poate dispune față de sucursala dintr-un stat terț măsuri specifice care pot include:

a) impunerea obligației ca sucursala dintr-un stat terț relevantă să își restructureze activele sau activitățile, astfel încât aceasta să nu se mai califice ca având importanță sistemică în conformitate cu alin. (3) sau să nu mai prezinte un risc nejustificat pentru stabilitatea financiară a Uniunii sau a României; sau

b) impunerea unor cerințe prudențiale suplimentare pentru sucursala dintr-un stat terț relevantă.

(10) În cazul în care Banca Națională a României, pe baza evaluării efectuate de Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială în baza art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 12/2017, cu modificările și completările ulterioare, consideră că o sucursală dintr-un stat terț are o importanță sistemică, dar decide să nu exercite niciuna dintre competențele menționate la alin. (9) lit. (a) sau la art. 66¹⁴, aceasta transmite o notificare cu privire la motivele pentru care a decis să nu își exercite competențele respective Autorității Bancare Europene și autorităților competente din statele membre în care grupul relevant dintr-un stat terț a înființat alte sucursale din state terțe sau instituții-filiale.

Art. 66¹⁶. – **(1)** Instituțiile de credit din state terțe notifică Băncii Naționale a României deschiderea de reprezentanțe în România, în condițiile prevăzute prin reglementările emise de aceasta.

(2) Reprezentanțele trebuie să-și limiteze activitatea la cercetarea pieței, reprezentare și publicitate și nu pot efectua nici un fel de activități prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.”

16. Capitolul V din Titlul I, Partea I, care cuprinde articolele 67 – 79, se abrogă.

17. După articolul 91 se introduce un nou capitol, Capitolul VI¹, alcătuit din art. 91¹ – 91¹⁵, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI¹

Dispoziții privind desfășurarea unor operațiuni de către entitățile supravegheate de
Banca Națională a României

SECȚIUNEA 1

Achiziționarea sau cedarea unei dețineri semnificative

Art. 91¹. – În sensul prezentei secțiuni, prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (1) pct. 1¹ – 1³, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. achizitor potențial - instituția de credit, persoană juridică română, precum și societatea financiară holding și societatea financiară holding-mixtă prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³, care intenționează să achiziționeze, direct sau indirect, o deținere semnificativă;

2. proiect de achiziție – intenția achizitorului potențial de a dobândi, direct sau indirect, o deținere semnificativă într-o altă entitate.

Art. 91². – **(1)** Orice achizitor potențial are obligația de a notifica în prealabil, în scris, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual sau în calitate de supraveghetor consolidant, după caz, în legătură cu orice proiect de achiziție, cu indicarea valorii acestuia și furnizarea informațiilor relevante la care se face referire în art. 91³ alin. (6).

(2) În situația în care, ca urmare a aplicării prevederilor art. 176, calitatea de supraveghetor consolidant a achizitorului potențial o are o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, achizitorul potențial are obligația de a efectua notificarea scrisă în conformitate cu dispozițiile legale adoptate în acel stat membru pentru transpunerea Directivei 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În sensul alin. (1), o deținere este considerată semnificativă dacă reprezintă 15 % sau mai mult din capitalul eligibil al achizitorului potențial.

(4) În sensul alin. (1), în cazul în care achizitorul potențial este o instituție de credit, nivelul prevăzut la alin. (3) se aplică atât pe bază individuală, cât și pe baza situației consolidate a grupului. În cazul în care nivelul prevăzut la alin. (3) este depășit numai pe bază individuală, achizitorul potențial notifică Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual care realizează evaluarea proiectului de achiziție. În cazul în care nivelul prevăzut la alin. (3) este depășit atât pe bază individuală, cât și pe baza situației consolidate a grupului, achizitorul potențial notifică Banca

Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual și, după caz, de supraveghetor consolidant, precum și autoritatea competentă prevăzută la alin. (2), dacă supraveghetorul consolidant este diferit de Banca Națională a României. Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant sau autoritatea competentă prevăzută la alin. (2) care are calitatea de supraveghetor consolidant, evaluează, de asemenea, proiectul de achiziție.

(5) În cazul în care achizitorul potențial este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³, nivelul prevăzut la alin. (3) se aplică pe baza situației consolidate.

(6) Banca Națională a României confirmă în scris achizitorului potențial, de îndată, dar nu mai târziu de 10 zile lucrătoare, primirea notificării sau a oricăror informații suplimentare solicitate în conformitate cu alin. (10) și comunică achizitorului potențial data la care expiră termenul de evaluare.

(7) Banca Națională a României realizează evaluarea prevăzută la art. 91³ alin. (1) în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii notificării și a tuturor documentelor, inclusiv a celor care trebuie transmise pe baza listei informațiilor la care se face referire la art. 91³ alin. (6).

(8) Dacă proiectul de achiziție vizează achiziționarea unei dețineri calificate într-o instituție de credit, astfel cum este prevăzută la art. 25 alin. (1), achizitorul potențial este supus și obligației de notificare prevăzute la art. 25 alin. (1) și evaluării prevăzute la art. 26 alin. (1). În acest caz, termenul în care Banca Națională a României realizează atât evaluarea prevăzută la art. 91³ alin. (1), cât și evaluarea prevăzută la art. 26 alin. (1), expiră la data împlinirii ultimului dintre cele două termene de evaluare relevante.

(9) Banca Națională a României nu realizează evaluarea prevăzută la 91³ alin. (1) în cazul în care proiectul de achiziție a unei dețineri semnificative se desfășoară între entități din același grup, astfel cum sunt menționate la art. 113 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, sau între entități din cadrul aceluiași sistem de protecție instituțională, astfel cum sunt menționate la art. 113 alin. (7) din regulamentul european menționat.

(10) Dacă este necesar, Banca Națională a României poate solicita în scris, în cursul termenului de evaluare prevăzut la alin. (7), dar în orice caz nu mai târziu de expirarea a 50 de zile lucrătoare din termenul de evaluare, informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării, cu indicarea expresă a acestora.

(11) Achizitorul potențial trebuie să transmită toate informațiile suplimentare solicitate în termen de 20 de zile lucrătoare de la data comunicării în scris a solicitării. Pe perioada respectivă, cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor suplimentare solicitate, termenul de evaluare prevăzut la alin. (7) se suspendă. Orice solicitări suplimentare din partea Băncii Naționale a României de completare sau de clarificare a informațiilor primite nu mai au ca efect suspendarea termenului de evaluare.

(12) Banca Națională a României poate hotărî prelungirea perioadei de suspendare a termenului de evaluare, prevăzută la alin. (11) până la 30 de zile lucrătoare în următoarele situații:

a) entitatea în care se intenționează achiziționarea unei dețineri semnificative este situată în sau intră sub incidența cadrului de reglementare dintr-un stat terț;

b) pentru realizarea evaluării prevăzute la art. 91³ alin. (1) este necesar schimbul de informații cu autoritatea responsabilă cu supravegherea achizitorului potențial în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau cu dispozițiile legale adoptate de alte state membre pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849, după caz.

(13) Atunci când solicitarea de aprobare a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³ are loc în același timp cu evaluarea, realizată de Banca Națională a României potrivit prevederilor art. 91³ alin. (1), a respectivei entități, în calitate de achizitor potențial, Banca Națională a României se coordonează, după caz, cu supraveghetorul consolidant și cu autoritatea competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, dacă această autoritate este diferită de supraveghetorul consolidant. Termenul de evaluare prevăzut la alin. (7) se suspendă până la finalizarea procedurii de aprobare prevăzută la art. 197³.

(14) Dacă la finalizarea evaluării, Banca Națională a României hotărăște să se opună proiectului de achiziție, aceasta comunică în scris achizitorului potențial hotărârea sa, în termen de două zile lucrătoare de la data adoptării acesteia și înainte de expirarea termenului de evaluare, indicând și motivele care au stat la baza hotărârii.

(15) Dacă până la expirarea termenului de evaluare, Banca Națională a României nu se opune în scris proiectului de achiziție, achiziția se consideră aprobată.

(16) Banca Națională a României poate stabili un termen maxim pentru finalizarea proiectului de achiziție și poate prelungi termenul respectiv, dacă este necesar.

Art. 91³. – (1) La evaluarea notificării proiectului de achiziție prevăzute la art. 91² alin. (1) și a informațiilor suplimentare prevăzute la art. 91² alin. (10), Banca Națională a României evaluează perspectiva unei administrări sănătoase și prudente de către achizitorul potențial și, în special, riscurile la care acesta este sau ar putea fi expus după finalizarea proiectului de achiziție, pe baza următoarelor criterii:

a) capacitatea achizitorului potențial de a respecta și a continua să respecte cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora și, după caz, pe cele prevăzute de alte acte normative aplicabile la nivel național sau la nivelul Uniunii Europene;

b) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește proiectul de achiziție, este sau a fost săvârșită o infracțiune de spălare a banilor sau o infracțiune de finanțare a terorismului ori o tentativă la respectivele infracțiuni, în sensul prevederilor art. 2 lit. a), respectiv lit. b) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau că proiectul de achiziție ar putea crește un astfel de risc.

(2) În scopul evaluării criteriului prevăzut la alin. (1) lit. b), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, consultă în contextul verificărilor efectuate de aceasta, autoritatea responsabilă cu supravegherea achizitorului potențial în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau cu dispozițiile legale adoptate de alte state membre pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849, după caz.

(3) Banca Națională a României poate să se opună proiectului de achiziție numai dacă există motive rezonabile în acest sens, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), sau dacă informațiile furnizate de achizitorul potențial sunt incomplete în pofida solicitării Băncii Naționale a României prevăzute la art. 91² alin. (10).

(4) În scopul alin. (3), pentru criteriul prevăzut la alin. (1) lit. (b), la evaluarea proiectului de achiziție, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, ia în considerare în mod corespunzător avizul negativ emis de autoritatea responsabilă cu supravegherea achizitorului potențial în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau cu dispozițiile legale adoptate de alte state membre pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849, după caz. Avizul negativ, primit de Banca Națională a României în termen de 30 de zile lucrătoare de la cererea inițială, poate constitui un motiv rezonabil pe baza căruia Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, poate să se opună proiectului de achiziție.

(5) Banca Națională a României nu poate impune nicio condiție prealabilă privind nivelul proiectului de achiziție și nici nu poate evalua proiectul de achiziție pe criteriul necesităților economice ale pieței.

(6) Banca Națională a României publică o listă cuprinzând informațiile necesare pentru realizarea evaluării, care trebuie să îi fie furnizate de către achizitorul potențial la momentul notificării prevăzute la art. 91² alin. (1). Informațiile solicitate trebuie să fie proporționale, adecvate naturii proiectului de achiziție și relevante pentru evaluarea prudențială realizată potrivit prezentului articol.

(7) Lista prevăzută la alin. (6) și documentația aferentă se detaliază prin reglementările emise de Banca Națională a României.

(8) Fără a aduce atingere prevederilor art. 91² alin. (6) – (12), în cazul în care Banca Națională a României este notificată în legătură cu două sau mai multe proiecte de

achiziție a unor dețineri semnificative în aceeași entitate, aceasta tratează achizitorii potențiali în mod nediscriminatoriu.

Art. 91.⁴ – (1) Pentru evaluarea prevăzută la art. 91³ alin. (1), Banca Națională a României consultă autoritățile responsabile cu supravegherea altor entități din sectorul financiar implicate, în cazurile în care proiectul de achiziție vizează una dintre următoarele entități:

a) o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a activelor, autorizată într-un alt stat membru ori într-un alt sector decât cel al achizitorului potențial;

b) o întreprindere-mamă a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare, a unei întreprinderi de reasigurare, a unei firme de investiții sau a unei societăți de administrare a activelor care sunt autorizate într-un alt stat membru ori într-un alt sector decât cel al achizitorului potențial;

c) o persoană juridică ce controlează o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a activelor care sunt autorizate într-un alt stat membru ori într-un alt sector decât cel vizat de proiectul de achiziție.

(2) În cazul în care achizitorul potențial este o instituție de credit, iar nivelul prevăzut la art. 91² alin. (3) este depășit numai pe bază individuală, Banca Națională a României, care evaluează proiectul de achiziție în calitate de autoritate competentă la nivel individual, notifică supraveghetorul consolidant cu privire la proiectul de achiziție, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea notificării, dacă achizitorul potențial face parte dintr-un grup, iar supraveghetorul consolidant este diferit de Banca Națională a României. În acest caz, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual, transmite evaluarea sa și supraveghetorului consolidant.

(3) În cazul în care achizitorul potențial este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă prevăzută la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³, Banca Națională a României, care evaluează proiectul de achiziție în calitate de supraveghetor consolidant, notifică autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit achizitorul potențial, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea notificării transmise de achizitorul potențial, dacă Banca Națională a României este diferită de autoritatea competentă din statul membru respectiv. Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, transmite evaluarea sa și autorității competente din statul membru respectiv.

(4) În cazul în care achizitorul potențial este o instituție de credit, iar nivelul prevăzut la art. 91² alin. (3) este depășit atât pe bază individuală, cât și pe baza situației consolidate a grupului, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual, urmărește să-și coordoneze evaluarea cu evaluarea realizată de supraveghetorul consolidant, dacă acesta este diferit de Banca Națională a României. În

mod special, Banca Națională a României urmărește consultarea cu autoritățile relevante prevăzute la alin. (1).

(5) În cazul evaluării proiectului de achiziție de către autoritatea competentă din alt stat membru care are calitatea de supraveghetor consolidant pentru o instituție de credit persoană juridică română, astfel cum este prevăzut la art. 91² alin. (4), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual pentru instituția de credit respectivă, colaborează pe deplin cu autoritatea competentă din statul membru respectiv, în calitate de supraveghetor consolidant, în scopul adoptării unei decizii comune. În acest sens, Banca Națională a României primește evaluarea realizată de către autoritatea competentă din statul membru respectiv, în calitate de supraveghetor consolidant.

(6) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual, depune toate diligențele necesare, potrivit competențelor deținute, pentru a ajunge la o decizie comună cu autoritatea competentă din statul membru care are calitatea de supraveghetor consolidant, în termen de două luni de la data primirii evaluării potrivit alin. (5).

(7) Decizia comună prevăzută la alin. (6) trebuie să fie documentată și fundamentată în mod corespunzător și trebuie comunicată achizitorului potențial de către autoritatea competentă din statul membru care are calitatea de supraveghetor consolidant.

(8) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în termen de 2 luni de la primirea evaluării potrivit alin. (5), Banca Națională a României se abține de la adoptarea unei decizii și sesizează Autoritatea Bancară Europeană potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor, în conformitate cu prevederile art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010. Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual, și autoritatea competentă din statul membru care are calitatea de supraveghetor consolidant pentru achizitorul potențial adoptă o decizie comună în conformitate cu decizia Autorității Bancare Europene, emisă în termen de o lună de la data primirii sesizării.

(9) Banca Națională a României asigură, fără întârziere, schimbul de informații esențiale sau relevante pentru realizarea evaluării cu autoritățile competente implicate. În acest sens, Banca Națională a României furnizează celorlalte autorități competente implicate, la cerere sau din proprie inițiativă, toate informațiile relevante pentru realizarea evaluării.

(10) În calitate de autoritate competentă cu realizarea evaluării potrivit prevederilor art. 91³ alin. (1), Banca Națională a României ia în considerare toate informațiile esențiale sau relevante furnizate de autoritățile competente implicate și poate solicita acestora toate informațiile pe care le consideră relevante pentru realizarea evaluării.

(11) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu realizarea evaluării potrivit prevederilor art. 91³ alin. (1), urmărește să coordoneze propriile

evaluări cu evaluările realizate de celelalte autorități competente implicate și să asigure coerența deciziilor adoptate de Banca Națională a României cu deciziile adoptate de celelalte autorități competente implicate. Deciziile adoptate de Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu realizarea evaluării potrivit prevederilor art. 91³ alin. (1), trebuie să indice orice opinii sau rezerve exprimate de celelalte autorități competente implicate.

Art. 91⁵ . – (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, precum și societățile financiare holding și societățile financiare holding-mixte prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³, au obligația de a notifica în prealabil, în scris, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual sau în calitate de supraveghetor consolidant, după caz, în legătură cu cedarea, direct sau indirect, a unei dețineri semnificative, cu indicarea valorii acesteia.

(2) În situația în care, potrivit prevederilor art. 176, se determină că Banca Națională a României nu are calitatea de supraveghetor consolidant al entităților prevăzute la alin. (1), această calitate fiind deținută de o altă autoritate competentă dintr-un alt stat membru, entitățile respective au obligația de a efectua notificarea scrisă în conformitate cu dispozițiile legale adoptate în acel stat membru pentru transpunerea Directivei 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Fuziuni și divizări

Art. 91⁶ . – (1) Fuziunile și divizările în care sunt implicate instituții de credit, persoane juridice române, societăți financiare holding și societăți financiare holding-mixte prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³, se efectuează potrivit dispozițiilor în materie prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, și cu respectarea dispozițiilor prevăzute de prezenta secțiune și de reglementările Băncii Naționale a României.

(2) Fuziunea se poate realiza:

- a)** între două sau mai multe instituții de credit;
- b)** între instituții de credit și instituții financiare;
- c)** între instituții de credit și întreprinderi prestatoare de servicii auxiliare;
- d)** între două sau mai multe societăți financiare holding/societăți financiare holding mixte;
- e)** între societăți financiare holding/societăți financiare holding mixte și firme de investiții.

(3) Nu intră sub incidența dispozițiilor prezentei secțiuni fuziunile și divizările care rezultă din aplicarea Legii nr. 312/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 91⁷. – În sensul prezentei secțiuni, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

1. fuziune – oricare dintre următoarele operațiuni prin care:

a) una sau mai multe societăți își transferă, ca urmare a dizolvării fără a intra în lichidare, toate activele și pasivele sau părți ale acestora unei alte societăți existente, în calitate de societate absorbantă, în schimbul emiterii către acționarii lor a unor titluri de valoare sau acțiuni reprezentând capitalul societății absorbante în cauză și, după caz, în schimbul unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală, sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau a acțiunilor respective;

b) una sau mai multe societăți își transferă, ca urmare a dizolvării fără a intra în lichidare, toate activele și pasivele sau părți ale acestora unei alte societăți existente, în calitate de societate absorbantă, fără emiterea de noi titluri de valoare sau acțiuni de către societatea absorbantă, cu condiția ca o persoană să dețină direct sau indirect totalitatea titlurilor de valoare sau a acțiunilor societăților care fuzionează sau cu condiția ca acționarii societăților care fuzionează să dețină în aceeași proporție titluri de valoare și acțiuni în toate societățile care fuzionează;

c) două sau mai multe societăți își transferă, ca urmare a dizolvării fără a intra în lichidare, toate activele și pasivele sau părți ale acestora unei societăți noi pe care o constituie, în schimbul emiterii către acționarii lor a unor titluri de valoare sau acțiuni reprezentând capitalul societății nou-constituite și, după caz, în schimbul unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală, sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau a acțiunilor respective;

d) o societate își transferă, ca urmare a dizolvării fără a intra în lichidare, toate activele și pasivele sau părți ale acestora către societatea care deține toate titlurile de valoare sau acțiunile reprezentând capitalul său;

2. divizare - oricare dintre următoarele:

a) o operațiune prin care o societate, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, transferă toate activele și pasivele sale mai multor societăți, în schimbul repartizării, către acționarii societății divizate, de titluri de valoare sau acțiuni la societățile beneficiare de contribuții în urma divizării și, după caz, în schimbul unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală, sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau a acțiunilor respective repartizate;

b) o operațiune prin care o societate, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, transferă toate activele și pasivele sale mai multor societăți nou-constituite, în schimbul repartizării, către acționarii societății divizate, de titluri de valoare sau acțiuni la societățile beneficiare nou-constituite și, după caz, în schimbul unei plăți în numerar de

maximum 10 % din valoarea nominală, sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau a acțiunilor respective repartizate;

c) o operațiune care constă într-o combinație de operațiuni descrise la lit. a) și b);

d) o operațiune prin care o societate care face obiectul divizării își transferă o parte din active și pasive uneia sau mai multor societăți beneficiare în schimbul emiterii, către acționarii societății divizate, de titluri de valoare sau acțiuni la societățile beneficiare, la societatea divizată sau atât la societățile beneficiare cât și la societatea divizată și, după caz, în schimbul unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală, sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau a acțiunilor respective;

e) o operațiune prin care o societate care face obiectul divizării își transferă o parte din active și pasive uneia sau mai multor societăți beneficiare în schimbul emiterii, către societatea divizată, de titluri de valoare sau acțiuni la societățile beneficiare.

Art. 91⁸. – **(1)** Instituțiile de credit, persoane juridice române, precum și societățile financiare holding și societățile financiare holding-mixte prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³, denumite în continuare părți interesate financiare, implicate într-o operațiune de fuziune sau de divizare, au obligația de a notifica în scris, după adoptarea proiectului de fuziune sau de divizare și înainte de finalizarea operațiunii în cauză, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea prudențială a entităților rezultate în urma fuziunii sau divizării sau autoritatea competentă cu supravegherea prudențială a entităților rezultate în urma fuziunii sau divizării, dacă aceasta din urmă este diferită de Banca Națională a României, cu furnizarea informațiilor relevante la care se face referire în art. 91¹¹ alin. (7).

(2) În cazul unei operațiuni de divizare, notificarea prevăzută la alin. (1) se transmite către Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual sau în calitate de supraveghetor consolidant, după caz, a entității care face obiectul divizării. Banca Națională a României, în oricare dintre calitățile sale, este responsabilă cu evaluarea prevăzută la art. 91¹¹ alin. (1) și (2).

(3) În situația în care, ca urmare a aplicării prevederilor art. 176, calitatea de supraveghetor consolidant al entităților prevăzute la alin. (1) o are o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, în cazul unei operațiuni de divizare notificarea prevăzută la alin. (1) se transmite către autoritatea respectivă, aceasta fiind responsabilă cu evaluarea în conformitate cu dispozițiile legale adoptate în acel stat membru pentru transpunerea Directivei 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 91⁹. – **(1)** Instituțiile de credit, persoane juridice române care se înființează ca rezultat al operațiunii de fuziune sau de divizare, trebuie să obțină autorizație din partea Băncii Naționale a României, potrivit reglementărilor emise de aceasta.

(2) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte-mamă care, în urma operațiunii de fuziune sau de divizare, fac obiectul prevederilor art. 197³ alin. (1) și (2) și 197¹³, trebuie să obțină aprobare din partea Băncii Naționale a României, potrivit reglementărilor emise de aceasta.

Art. 91¹⁰. – **(1)** Banca Națională a României confirmă în scris părților interesate financiare, de îndată, dar nu mai târziu de 10 zile lucrătoare, primirea notificării sau a oricăror informații suplimentare solicitate în conformitate cu alin. (4) – (6) și comunică entităților respective data la care expiră termenul de evaluare.

(2) Banca Națională a României realizează evaluarea prevăzută la art. 91¹¹ alin. (1) și (2) în termen de cel mult 5 luni de la data confirmării scrise a primirii notificării prelabile și a tuturor documentelor, inclusiv a celor care trebuie transmise pe baza listei informațiilor la care se face referire la art. 91¹¹ alin. (7).

(3) Prin derogare de la alin. (2), în situația în care în operațiunea de fuziune sau de divizare sunt implicate doar părți interesate financiare care fac parte din același grup, Banca Națională a României realizează evaluarea prevăzută la art. 91¹¹ alin. (1) și (2) în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii notificării și a tuturor documentelor, inclusiv a celor care trebuie transmise pe baza listei informațiilor la care se face referire la art. 91¹¹ alin. (7).

(4) Banca Națională a României poate solicita în scris, pe parcursul termenului prevăzut la alin. (2), dar nu mai târziu de trecerea a 3 luni de la primirea notificării prelabile și a informațiilor relevante la care se face referire în art. 91¹¹ alin. (7), informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării prevăzute la art. 91¹¹ alin. (1) și (2), cu indicarea informațiilor suplimentare solicitate.

(5) În situația în care în operațiunea de fuziune sau de divizare sunt implicate doar părți interesate financiare care fac parte din același grup, Banca Națională a României poate solicita în scris, în cursul termenului de evaluare prevăzut la alin. (3), dar în orice caz nu mai târziu de expirarea a 50 de zile lucrătoare din termenul de evaluare, informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării, cu indicarea expresă a acestora.

(6) Părțile interesate financiare trebuie să transmită toate informațiile suplimentare, solicitate potrivit alin. (4) și (5), în termen de 20 de zile lucrătoare de la data comunicării în scris a solicitării. Pe perioada respectivă, cuprinsă între data solicitării și data primirii tuturor informațiilor solicitate, termenul de evaluare se suspendă. Orice solicitări suplimentare din partea Băncii Naționale a României de completare sau de clarificare a informațiilor primite nu mai au ca efect suspendarea termenului de evaluare.

(7) Banca Națională a României poate hotărî prelungirea perioadei de suspendare a termenului de evaluare, prevăzută la alin. (6) până la 30 de zile lucrătoare în următoarele situații:

a) cel puțin una dintre entitățile implicate în operațiunea de fuziune sau de divizare este situată sau intră sub incidența cadrului de reglementare dintr-un stat terț;

b) pentru realizarea evaluării prevăzute la art. 91¹¹ alin. (1) și (2) este necesar un schimb de informații cu autoritatea responsabilă cu supravegherea părților interesate financiare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau cu dispozițiile legale adoptate de alte state membre pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849, după caz.

(8) Operațiunea de fuziune sau de divizare nu se finalizează înainte ca Banca Națională a României să emită un aviz pozitiv.

(9) În termen de două zile lucrătoare de la finalizarea evaluării notificării privind operațiunea de fuziune sau de divizare, Banca Națională a României emite în scris un aviz pozitiv sau negativ pe care îl comunică părților interesate financiare, în termen de 5 zile calendaristice de la emiterea acestuia, împreună cu motivele care au stat la baza acestuia.

(10) Operațiunea de fuziune sau de divizare se înregistrează în registrul comerțului numai după transmiterea de către părțile interesate financiare a avizului pozitiv prealabil emis de Banca Națională a României.

(11) În situația în care, după emiterea avizului pozitiv al Băncii Naționale a României cu privire la operațiunea de fuziune sau de divizare și până la data depunerii la registrul comerțului a documentelor necesare în vederea îndeplinirii formalităților de înregistrare și de publicitate a operațiunii apar modificări față de informațiile și documentele în baza cărora a fost emis avizul respectiv, părțile interesate financiare au obligația de a notifica de îndată Banca Națională a României cu privire la aceste modificări. Notificarea va fi însoțită de informațiile și documentele care au stat la baza emiterii avizului pozitiv prealabil, actualizate ca urmare a modificărilor survenite. În termen de 2 luni de la primirea notificării, Banca Națională a României va proceda la realizarea unei noi evaluări și va comunica entităților respective rezultatul evaluării.

(12) În cazul în care, în urma evaluării prevăzute la alin. (11), rezultă că nu mai sunt îndeplinite cerințele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora, Banca Națională a României retrage avizul pozitiv emis și comunică părților interesate financiare retragerea avizului în termen de 15 zile calendaristice de la emiterea hotărârii de retragere, împreună cu motivele care au stat la baza retragerii.

(13) În situația în care în operațiunea de fuziune sau de divizare sunt implicate doar părți interesate financiare care fac parte din același grup, iar până la expirarea termenului de evaluare, Banca Națională a României nu se opune în scris operațiunii vizate, se consideră că avizul este pozitiv.

(14) În cazul emiterii unui aviz pozitiv motivat, Banca Națională a României poate stabili un termen-limită pentru finalizarea operațiunii de fuziune sau de divizare și poate prelungi acest termen dacă este necesar.

Art. 91¹¹. – (1) La evaluarea notificării operațiunii de fuziune sau de divizare prevăzute la art. 91⁸ alin. (1) și a informațiilor suplimentare prevăzute la art. 91¹⁰ alin. (3), Banca Națională a României evaluează în ce măsură se asigură soliditatea profilului prudential al părților interesate financiare după finalizarea operațiunii vizate și, în special, riscurile la care acestea sunt sau ar putea fi expuse în cursul operațiunii vizate și riscurile la care ar putea fi expusă entitatea rezultată din operațiunea vizată, pe baza următoarelor criterii:

a) reputația părților interesate financiare implicate în operațiunea de fuziune sau de divizare;

b) soliditatea financiară a părților interesate financiare implicate în operațiunea de fuziune sau de divizare, în special în raport cu tipul de activitate desfășurată în prezent și cu cea preconizată a fi desfășurată de entitatea rezultată din operațiunea vizată;

c) capacitatea entității rezultate din operațiunea de fuziune sau de divizare de a respecta și de a continua să respecte cerințele prudentiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare și de reglementările emise în aplicarea acestora, și, după caz, de alte acte normative aplicabile, în special de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv de reglementările emise în aplicarea acestora.

d) existența unui proiect de fuziune sau de divizare realist și solid din perspectivă prudentială;

e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește operațiunea de fuziune sau de divizare, este sau a fost săvârșită o infracțiune de spălare a banilor sau o infracțiune de finanțare a terorismului ori o tentativă la respectivele infracțiuni, în sensul prevederilor art. 2 lit. a), respectiv lit. b) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau că operațiunea vizată ar putea crește un astfel de risc.

(2) Proiectul de fuziune sau de divizare prevăzut la alin. (1) lit. d) este monitorizat în mod corespunzător de Banca Națională a României până la finalizarea operațiunii de fuziune sau de divizare.

(3) În scopul evaluării criteriului prevăzut la alin. (1) lit. e), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, consultă în contextul verificărilor efectuate de aceasta, autoritatea responsabilă cu supravegherea părților interesate financiare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 129/2019, cu

modificările și completările ulterioare, sau cu dispozițiile legale adoptate de alte state membre pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849, după caz.

(4) Banca Națională a României poate emite un aviz negativ cu privire la operațiunea de fuziune sau de divizare numai dacă nu sunt întrunite criteriile prevăzute la alin. (1) sau dacă informațiile furnizate de părțile interesate financiare sunt incomplete în pofida solicitării Băncii Naționale a României prevăzute la art. 91¹⁰ alin. (4) – (6).

(5) În ceea ce privește criteriul prevăzut la alin. (1) lit. e), la evaluarea operațiunii de fuziune sau de divizare, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, ia în considerare în mod corespunzător un aviz negativ emis de autoritatea responsabilă cu supravegherea părților interesate financiare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau cu dispozițiile legale adoptate de alte state membre pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849, după caz. Avizul negativ, primit de Banca Națională a României în termen de 30 de zile lucrătoare de la cererea inițială, poate constitui un motiv rezonabil pe baza căruia Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, poate emite avizul negativ potrivit alin. (4).

(6) Banca Națională a României nu evaluează operațiunea de fuziune sau de divizare pe criteriul necesităților economice ale pieței.

(7) Banca Națională a României publică o listă cuprinzând informațiile necesare pentru realizarea evaluării, care trebuie să îi fie furnizate de către părțile interesate financiare la momentul notificării prevăzute la art. 91⁸ alin. (1) și (2). Informațiile solicitate trebuie să fie proporționale, adecvate naturii operațiunii vizate și relevante pentru evaluarea prudențială realizată potrivit prezentului articol.

(8) Lista de informații prevăzută la alin. (7) pentru realizarea evaluării și documentația aferentă se detaliază prin reglementările emise de Banca Națională a României.

Art. 91¹². - **(1)** În realizarea evaluării prevăzute la art. 91¹¹ alin. (1) și (2), Banca Națională a României consultă autoritățile responsabile cu supravegherea altor entități din sectorul financiar implicate, în cazul în care, pe lângă entitățile prevăzute la art. 91⁸ alin. (1), în operațiunea de fuziune sau de divizare este implicată una dintre următoarele entități:

a) o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a activelor, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel în care este efectuată operațiunea vizată;

b) o întreprindere-mamă a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare, a unei întreprinderi de reasigurare, a unei firme de investiții sau a unei societăți de

administrare a activelor care sunt autorizate într-un alt stat membru ori într-un alt sector decât cel în care este efectuată operațiunea vizată;

c) o persoană juridică ce controlează o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a activelor care sunt autorizate într-un alt stat membru ori într-un alt sector decât cel în care este efectuată operațiunea vizată.

(2) Banca Națională a României asigură, fără întârziere, schimbul de informații esențiale sau relevante pentru realizarea evaluării cu autoritățile competente implicate. În acest sens, Banca Națională a României furnizează celorlalte autorități competente implicate, la cerere sau din proprie inițiativă, toate informațiile relevante pentru realizarea evaluării.

(3) În calitate de autoritate competentă cu realizarea evaluării potrivit prevederilor art. 91¹¹ alin. (1) și (2), Banca Națională a României ia în considerare toate informațiile esențiale sau relevante furnizate de autoritățile competente implicate și poate solicita acestora toate informațiile pe care le consideră relevante pentru realizarea evaluării.

(4) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu realizarea evaluării potrivit prevederilor art. 91¹¹ alin. (1) și (2), urmărește să coordoneze propria evaluare cu evaluarea realizată de celelalte autorități competente implicate și să asigure coerența avizului emis de Banca Națională a României cu avizele/opiniile emise de celelalte autorități competente implicate. În acest sens, avizul emis de Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu realizarea evaluării potrivit prevederilor art. 91¹¹ alin. (1) și (2), trebuie să indice orice opinii sau rezerve exprimate de celelalte autorități competente implicate responsabile cu supravegherea prevăzute la alin. (1).

Art. 91¹³. – Fără a aduce atingere prevederilor prezentei secțiuni, în situația în care instituțiile de credit, persoane juridice române, precum și societățile financiare holding și societățile financiare holding-mixte prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³ sunt implicate în operațiuni de fuziune sau de divizare în urma cărora își încetează existența, acestea au obligația de a informa Banca Națională a României cu privire la adoptarea proiectului de fuziune sau de divizare fără ca Banca Națională a României să efectueze evaluarea în acest caz. Dacă, în urma informării, Banca Națională a României identifică probleme în legătură cu operațiunile de fuziune sau de divizare în care sunt implicate entitățile respective, aceasta le poate comunica autorității competente care va fi responsabilă cu supravegherea entităților rezultate din operațiunile în cauză.

SECȚIUNEA a 3-a

Transferul semnificativ de active și/sau pasive

Art. 91¹⁴. – **(1)** Instituțiile de credit, persoane juridice române, societățile financiare holding și societățile financiare holding-mixte prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art.

197¹³, au obligația de a notifica în prealabil, în scris, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă la nivel individual sau în calitate de supraveghetor consolidant, după caz, al respectivelor entități, în legătură cu orice transfer semnificativ de active și/sau pasive pe care îl efectuează fie printr-o vânzare, fie prin orice alt tip de tranzacție. Notificarea este însoțită de informațiile prevăzute în reglementările în domeniu emise de Banca Națională a României și în reglementările europene adoptate în domeniu.

(2) Banca Națională a României, în oricare dintre calitățile sale, este responsabilă cu evaluarea operațiunii de transfer semnificativ de active și/sau pasive prevăzute la alin. (1).

(3) În situația în care, potrivit prevederilor art. 176, se determină că Banca Națională a României nu are calitatea de supraveghetor consolidant al entităților prevăzute la alin. (1), această calitate fiind deținută de o altă autoritate competentă dintr-un alt stat membru, entitățile respective au obligația de a efectua notificarea scrisă prealabilă în conformitate cu dispozițiile legale adoptate în acel stat membru pentru transpunerea Directivei 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (3) sunt aplicabile și în cazul în care în operațiunea de transfer semnificativ de active și/sau pasive sunt implicate numai entități din cadrul aceluiași grup.

(5) Obligația de notificare prealabilă incumbă în mod individual fiecărei entități implicate în aceeași operațiune de transfer semnificativ de active și/sau pasive.

(6) În sensul prevederilor alin. (1), se consideră că transferul este semnificativ pentru o entitate atunci când este egal cu cel puțin 10 % din activele sau pasivele totale ale acesteia.

(7) În situația în care operațiunea de transfer se realizează între entități din cadrul aceluiași grup, se consideră că transferul este semnificativ pentru o entitate atunci când este egal cu cel puțin 15 % din activele sau pasivele totale ale acesteia.

(8) Pentru scopurile alin. (1) și (3), pentru societățile financiare holding și societățile financiare holding-mixte prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) și art. 197¹³, procentele prevăzute la alin. (6) și (7) se aplică pe baza situației lor consolidate.

(9) La calcularea procentelor prevăzute la alin. (6) și (7) nu se iau în considerare următoarele:

a) transferurile de active neperformante;

b) transferurile de active în scopul includerii într-un portofoliu de acoperire, astfel cum este definit la art. 2 pct. 14 din Legea nr. 233/2022 privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar;

c) transferurile de active care urmează să fie securitizate;

d) transferurile de active și/sau pasive în contextul utilizării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în Titlul IV din Legea nr. 312/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 91¹⁵. - Dispozițiile art. 91¹⁰, art. 91¹¹ alin. (1) lit. c) și e), alin. (3) – (8) și art. 91¹² sunt aplicabile în mod corespunzător oricărei operațiuni de transfer semnificativ de active și/sau pasive în care sunt implicate entitățile prevăzute la art. 91¹⁴ alin. (1).”

18. Capitolul VII al Titlului I, Partea I, cuprinzând articolele 92 – 96, se abrogă.

19. La articolul 107, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cazul unei instituții de credit administrate în sistem unitar, președintele consiliului de administrație nu poate exercita simultan nicio funcție executivă în cadrul aceleiași instituții de credit.”

20. La articolul 108, alineatele (1), (4), (4¹) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Fiecare dintre membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului unei instituții de credit, precum și directorul financiar, persoanele desemnate să asigure coordonarea, respectiv conducerea activităților de administrare a riscurilor, audit intern și conformitate, persoanele desemnate să asigure conducerea structurilor care desfășoară activitățile juridice, de trezorerie, de creditare, precum și orice alte activități care pot expune instituția de credit unor riscuri semnificative trebuie să dispună în orice moment de o bună reputație, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității instituției de credit și responsabilităților încredințate, trebuie să își exercite responsabilitățile cu onestitate și integritate și să își desfășoare activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase.

(4) Membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului trebuie să dispună, la nivel colectiv, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvate pentru a fi în măsură să înțeleagă activitățile desfășurate de instituția de credit, inclusiv principalele riscuri ale acestora, și să se pronunțe în deplină cunoștință de cauză cu privire la toate aspectele asupra cărora trebuie să decidă potrivit competențelor lor. Componența respectivelor organe ale instituției de credit trebuie să fie suficient de diversificată astfel încât să reflecte o gamă adecvat de largă de experiență profesională.

(4¹) Fiecare membru al consiliului de administrație și director sau, după caz, fiecare membru al consiliului de supraveghere și al directoratului unei instituții de credit trebuie

să își exercite responsabilitățile pe baza unei gândiri independente pentru a putea evalua și pune în discuție în mod eficient deciziile luate de către consiliul de administrație și directori sau consiliul de supraveghere și directorat, după caz, atunci când este necesar, și pentru a controla și monitoriza în mod eficace procesul de luare a respectivelor decizii.

(8) Fiecare instituție de credit se asigură că persoanele prevăzute la alin. (1) îndeplinesc în orice moment cerințele prevăzute la alineatul respectiv și la alin. (4¹), după caz, și are obligația de a evalua și/sau reevalua persoanele prevăzute la alin. (1), la nivel individual și, dacă este cazul, colectiv, în condițiile stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și prin politicile interne ale instituției de credit. Fac excepție persoanele desemnate în calitate de administrator temporar și administrator special, în condițiile stabilite potrivit prevederilor art. 153 alin.(1) și art. 194 din Legea nr. 312/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

21. La art. 108¹ alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(3)** Banca Națională a României poate aproba deținerea unui mandat suplimentar într-o funcție neexecutivă de către persoanele prevăzute la alin. (1), luând în considerare complexitatea atribuțiilor conferite de toate mandatele deținute.”

22. Articolul 109 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 109. – (1)** Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și reglementările emise în aplicarea acesteia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația, integritatea morală și de experiența persoanelor prevăzute la art. 108 și de a decide dacă, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, cerințele prevăzute sunt îndeplinite.

(2) În contextul evaluărilor și reevaluărilor privind adecvarea persoanelor prevăzute la art. 108 și în funcție de riscurile identificate, Banca Națională a României poate solicita autorităților responsabile cu supravegherea combaterii spălării banilor sau a finanțării terorismului, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau cu dispozițiile legale adoptate de alte state membre pentru transpunerea Directivei (UE) 2015/849, după caz, să consulte informații relevante referitoare la persoanele respective.

Banca Națională a României poate solicita, de asemenea, Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului înființată potrivit Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului, accesul la baza de date centrală CSB/CFT menționată în respectivul regulament european.”

23. Secțiunea a 7-a a Capitolului III din Titlul II, Partea I, cuprinzând articolele 144 – 147, se abrogă.

24. La articolul 148, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fiecare instituție de credit trebuie să dispună de strategii și procese interne formalizate, solide, eficiente și complete de evaluare și menținere în permanență a nivelului, structurii și distribuției capitalului intern, care, din perspectiva instituției de credit, sunt considerate adecvate pentru acoperirea tuturor riscurilor la care aceasta este sau poate fi expusă, într-un mod corespunzător naturii și nivelului acestor riscuri. Fiecare instituție de credit trebuie să țină seama în mod explicit de acoperirea riscurilor ESG pe termen scurt, mediu și lung. În acest sens, instituția de credit trebuie să aibă în vedere, pe lângă riscurile prevăzute la art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, orice alte riscuri aferente activității desfășurate, precum și cele datorate unor factori externi acesteia.”

25. Articolul 163 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 163.** – Pentru asigurarea transparenței și disciplinei de piață și fără a se aduce atingere obligațiilor de publicare a informațiilor ce revin instituțiilor de credit potrivit dispozițiilor cuprinse în Partea a opta din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, Banca Națională a României poate impune unei instituții de credit măsuri specifice referitoare la:

a) publicarea informațiilor prevăzute în Partea a opta din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, mai frecvent decât este prevăzut la articolele 433-433c din regulamentul respectiv;

b) stabilirea de termene pentru ca instituțiile de credit, altele decât instituțiile de credit mici și cu un grad redus de complexitate, să transmită informațiile care trebuie publicate către Autoritatea Bancară Europeană în vederea publicării acestora pe website-ul Autorității Bancare Europene pentru publicări centralizate;

c) utilizarea unor mijloace de informare și locuri de publicare specifice, altele decât website-ul Autorității Bancare Europene pentru publicările centralizate sau situațiile financiare ale instituțiilor de credit.”

26. La articolul 163² alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de 12 luni consecutive, este mai mică decât echivalentul în lei al sumei de 30 de miliarde euro și entitatea face parte dintr-un grup în cadrul căruia valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor

entităților din grup stabilite în Uniunea Europeană, incluzând oricare din sucursalele și filialele lor stabilite într-o țară terță, care în mod individual au active a căror valoare totală este mai mică decât echivalentul în lei al sumei de 30 de miliarde euro și care desfășoară oricare dintre activitățile prevăzute la pct. 3 și 6 din secțiunea A din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, este mai mare sau egală cu echivalentul în lei al sumei de 30 de miliarde euro, ambele cuantumuri fiind calculate ca medie pe o perioadă de 12 luni consecutive.”

27. După articolul 163⁵ se introduce un nou articol, art. 163^{5a}, cu următorul cuprins:

„**Art. 163^{5a} – (1)** Prin excepție de la art. 163² alin. (1), pe baza solicitării primite în conformitate cu respectivul alineat, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate, după primirea unei cereri din partea unei entități prevăzute la art. 163² alin. (1), să acorde o derogare entității respective de la cerința de a obține o autorizație ca instituție de credit în conformitate cu art. 163².

(2) Atunci când primește o cerere de derogare potrivit alin. (1), Autoritatea de Supraveghere Financiară informează Autoritatea Bancară Europeană în acest sens.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară adoptă o decizie cu privire la cererea de derogare, ținând seama de avizul emis de Autoritatea Bancară Europeană potrivit art. 3a al doilea paragraf din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, și cel puțin de următoarele elemente:

a) în cazul în care entitatea face parte dintr-un grup, structura organizatorică a grupului, practicile de contabilizare predominante în cadrul grupului și alocarea activelor între entitățile din grup;

b) natura, amploarea și complexitatea activităților desfășurate de entitate în România și în Uniunea Europeană în general;

c) importanța și riscul sistemic pe care îl prezintă activitățile desfășurate de entitate în România și în Uniunea Europeană în ansamblu.

(4) În cazul în care decizia Autorității de Supraveghere Financiară se abate de la avizul furnizat de Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea de Supraveghere Financiară precizează în decizia sa motivele abaterii.

(5) Autoritatea de Supraveghere Financiară notifică decizia sa entității solicitante și Autorității Bancare Europene.

(6) Autoritatea de Supraveghere Financiară își reevaluează decizia adoptată potrivit prevederilor alin. (3) o dată la trei ani.”

28. La articolul 163¹⁰, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 163¹⁰.** – (1) Prevederile art. 4 alin. (1¹), art. 7 alin. (1⁴), art. 12 alin. (2), art. 13-17, art. 24-29, art. 31, art. 33-35, art. 36¹-46, art. 48-52, art. 59-61, art. 63-66, art. 80-91¹⁵, art. 101-104, art. 106-110, art. 122, 123, art. 126-126⁸, art. 144, art. 146-149, art. 151-154, art. 156 alin. (1) și (3) - (4¹), art. 163, 163¹, art. 165-166⁶, art. 168-169¹, art. 171 alin. (2), art. 172 alin. (1), art. 173-177, art. 179-181, art. 183-188, art. 194-204, art. 206-211, art. 214-226⁶, art. 228-232¹, art. 234-234², art. 275-277, art. 410, 412 și 420 se aplică în mod corespunzător instituțiilor de credit prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, autorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară.”

29. La articolul 163¹², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 163¹².** - (1) Desfășurarea de către o entitate care a atins pragul prevăzut la art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, a oricăreia dintre activitățile de tranzacționare pe cont propriu și subscriere de instrumente financiare și/sau plasare de instrumente financiare cu angajament ferm, prevăzute la pct. 3 și 6 din secțiunea A din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, fără a deține o autorizație ca instituție de credit, cu excepția entităților care solicită derogarea în temeiul art. 163^{5a}, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.”

30. La articolul 166, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(3¹)** La efectuarea verificării și evaluării prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României aplică principiul proporționalității potrivit criteriilor publicate în temeiul art. 224 alin. (1) lit. c). În scopul efectuării acestei verificări și evaluări, Banca Națională a României poate analiza, în special, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) instituția de credit nu este o instituție globală de importanță sistemică (G-SII), o G-SII din afara UE sau o entitate G-SII în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

(b) instituția de credit nu a fost identificată ca fiind o altă instituție de importanță sistemică (O-SII) în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 12/2017, cu modificările și completările ulterioare;

(c) instituția de credit face parte dintr-un grup în care instituția-mamă și marea majoritate a instituțiilor-filiale au legături unele cu altele, astfel cum este descris în cadrul art. 22 din Directiva 2013/34/UE, respectiv face parte dintr-un grup astfel cum este definit potrivit reglementărilor contabile conforme cu IFRS;

(d) instituțiile-filiale menționate la lit. (c) îndeplinesc toate condițiile următoare:

(i) ele sau marea majoritate a acestora se califică drept societăți mutuale, organizații cooperatiste de credit sau instituții de economii în conformitate cu prevederile art. 27 alin. (1) lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, iar legislația națională aplicabilă respectivelor instituții-filiale include un plafon sau o restricție privind nivelul maxim de distribuiri;

(ii) valoarea totală a activelor acestora nu depășește 30 de miliarde EUR pe bază individuală sau subconsolidată.”

31. La articolul 166, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și alin. (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Instituțiile de credit și părțile terțe care acționează în calitate de consultant față de instituții de credit în contextul exercițiilor de simulare de criză se abțin de la desfășurarea de activități care pot afecta simulările de criză, cum ar fi evaluarea comparativă, schimbul de informații între ele, înțelegeri privind comportamente comune sau optimizarea elementelor pe care le prezintă pentru simulările de criză.

(4²) Fără a aduce atingere altor dispoziții relevante prevăzute în prezenta ordonanță și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, Banca Națională a României deține toate competențele de colectare a informațiilor și de investigare care sunt necesare pentru detectarea activităților menționate la alin. (4¹).”

32. La articolul 166, după alineatul (7) se introduc cinci noi alineate, alin. (8) – (12), cu următorul cuprins:

„(8) Banca Națională a României evaluează și monitorizează evoluția practicilor instituțiilor de credit în ceea ce privește strategiile lor de ESG și administrarea riscurilor, inclusiv planurile care cuprind ținte cuantificabile și procesele pentru monitorizarea și abordarea riscurilor ESG apărute pe termen scurt, mediu și lung, elaborate în conformitate cu reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(9) Evaluarea menționată la alin. (8) ține seama de oferta de produse legate de durabilitate a instituțiilor de credit, de politicile lor de finanțare a tranziției, de politicile privind inițierea creditelor și de țintele și limitele legate de ESG.

(10) Banca Națională a României evaluează soliditatea planurilor menționate la alin. (8) în cadrul procesului de supraveghere și evaluare.

(11) Dacă este cazul, pentru evaluarea menționată la alin. (8), Banca Națională a României poate coopera cu autoritățile sau cu organismele publice responsabile cu supravegherea schimbărilor climatice și a mediului.

(12) Banca Națională a României evaluează și monitorizează evoluțiile practicilor instituțiilor de credit în ceea ce privește administrarea riscului de concentrare rezultat

din expunerile față de contrapărți centrale, inclusiv planurile elaborate conform reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, precum și progresele înregistrate cu privire la adaptarea modelelor lor de afaceri conform dispozițiilor prevăzute la art. 7a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

33. La articolul 166⁵, alineatul (2) teza introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În baza informațiilor furnizate de instituțiile de credit raportoare în legătură cu cerințele de fonduri proprii aferente expunerilor din portofoliile de referință, Banca Națională a României monitorizează, după caz, diferitele valori ponderate la risc ale expunerilor sau diferitele cerințe de fonduri proprii pentru expunerile sau tranzacțiile din portofoliul de referință, rezultate din abordările instituțiilor de credit respective. Cel puțin o dată pe an, Banca Națională a României realizează o evaluare a calității abordărilor respective, acordând o atenție deosebită următoarelor: ”

34. La articolul 166⁵ alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) abordări în cazul cărora variabilitatea este deosebit de mare sau de scăzută, precum și în cazul cărora subestimarea cerințelor de fonduri proprii este semnificativă și sistematică.”

35. La articolul 166⁵, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În scopul asigurării unui caracter adecvat al măsurilor corective prevăzute la alin. (3), deciziile Băncii Naționale a României privind adoptarea unor astfel de măsuri trebuie să respecte principiul conform căruia măsurile trebuie să susțină obiectivele abordărilor pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și, prin urmare, nu trebuie să conducă la standardizare sau metode preferate, să creeze stimulente incorecte ori să cauzeze un comportament lipsit de inițiativă.”

36. La articolul 168, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Independent de formularea unor recomandări, Banca Națională a României poate dispune măsuri și/sau aplică penalități cu titlu cominatoriu, sancțiuni și măsuri sancționatoare, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.”

37. La Capitolul II Secțiunea 1 din Titlul III, Partea I, după titlul Secțiunii 1, *Autoritatea competentă cu supravegherea pe bază consolidată*, se introduce un nou articol, art. 175¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 175¹.** – (1) Secțiunile 1 – a 8-a din prezentul capitol se aplică grupurilor de firme de investiții, astfel cum sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 25 din Regulamentul (UE) 2019/2033, cu modificările ulterioare, în cazul în care cel puțin o societate de servicii de investiții financiare din grupul respectiv face obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în temeiul art. 1 alin. (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033, cu modificările ulterioare.

(2) Secțiunile 1 – a 8-a din prezentul capitol nu se aplică grupurilor de firme de investiții dacă nicio societate de servicii de investiții financiare din grupul respectiv nu intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 1 alin. (2) sau (5) din Regulamentul (UE) 2019/2033, cu modificările ulterioare.”

38. După articolul 188 se introduc două noi articole, art. 188² și art. 188³, cu următorul cuprins:

„**Art. 188².** – (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, cooperează îndeaproape și face schimb de informații cu celelalte autorități competente cu supravegherea sucursalelor din state terțe și instituțiilor-filiale ale aceluiași grup dintr-un stat terț. În acest sens, Banca Națională a României încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare în conformitate cu prevederile art. 184.

(2) În sensul alin. (1), sucursalele din state terțe din clasa 1 fac obiectul unei supravegheri cuprinzătoare exercitate de un colegiu de supraveghetori în conformitate cu art. 185¹ sau cu prevederile care transpun art. 116 din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în legislația altor state membre. Pentru aceste scopuri, se aplică următoarele cerințe:

a) în cazul în care s-a înființat un colegiu de supraveghetori în legătură cu instituțiile-filiale ale unui grup dintr-un stat terț, sucursalele din state terțe din clasa 1 din același grup se includ în sfera colegiului de supraveghetori respectiv;

b) în cazul în care grupul dintr-un stat terț are sucursale din state terțe din clasa 1 în mai multe state membre, dar nicio instituție-filială în Uniunea Europeană care intră sub incidența art. 185¹ sau cu prevederile care transpun art. 116 din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în legislația altor state membre, se instituie un colegiu de supraveghetori pentru respectivele sucursale din state terțe din clasa 1;

c) în cazul în care grupul dintr-un stat terț are sucursale din state terțe din clasa 1 în mai multe state membre sau cel puțin o sucursală din clasa 1 și una sau mai multe instituții-filiale în Uniunea Europeană care nu intră sub incidența art. 185¹ sau a prevederilor care transpun art. 116 din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare,

în legislația altor state membre, se instituie un colegiu de supraveghetori pentru respectivele sucursale din state terțe și instituții-filiale.

(3) În cazurile menționate la lit. b) și c) de la alin. (2), în situația în care cea mai mare sucursală dintr-un stat terț din clasa 1, din punct de vedere al valorii totale a activelor contabilizate, se situează în România, Banca Națională a României are calitatea de autoritate competentă principală, sens în care îndeplinește același rol ca și supraveghetorul consolidant în conformitate cu prevederile art. 185¹.

(4) Pe lângă elementele menționate la art. 185¹ sau în cuprinsul prevederilor care transpun art. 116 din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în legislația altor state membre, colegiile de supraveghetori asigură Băncii Naționale a României și celorlalte autorități competente implicate cadrul pentru exercitarea următoarelor atribuții:

a) pregătirea și actualizarea anuală a unui raport privind structura și activitățile grupului dintr-un stat terț în Uniunea Europeană;

b) schimbul de informații cu privire la rezultatele procesului de supraveghere și evaluare menționat la art. 213¹;

c) aplicarea uniformă a măsurilor și a competențelor în materie de supraveghere menționate la art. 236 alin. (1¹) și (1²).

d) coordonarea și cooperarea corespunzătoare cu autoritățile de supraveghere relevante din state terțe, după caz.

Art. 188³. – **(1)** Pentru scopurile art. 188², sucursalele din state terțe se încadrează în clasa 1 în cazul în care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții:

a) valoarea totală a activelor contabilizate sau inițiate în România de sucursala dintr-un stat terț este mai mare sau egală cu 5 miliarde euro, astfel cum a fost raportată pentru perioada anuală de raportare imediat precedentă în conformitate cu prevederile art. 66¹²;

b) activitățile autorizate ale sucursalei dintr-un stat terț includ atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la clienți de retail, iar cuantumul acestor depozite și a altor fonduri rambursabile este cel puțin egal cu 5 % din totalul datoriilor sucursalei din statul terț sau depășește 50 de milioane euro;

c) sucursala dintr-un stat terț nu este o sucursală calificată dintr-un stat terț potrivit alin. (4).

(2) Sucursalele din state terțe care nu îndeplinesc niciuna dintre condițiile prevăzute la alin. (1) se încadrează în clasa 2.

(3) Banca Națională a României actualizează clasificarea sucursalelor din state terțe, după cum urmează:

a) în cazul în care o sucursală dintr-un stat terț din clasa 1 nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1), aceasta este considerată imediat ca fiind în clasa 2;

b) în cazul în care o sucursală dintr-un stat terț din clasa 2 începe să îndeplinească una dintre condițiile prevăzute la alin. (1), aceasta este considerată ca aparținând clasei 1 numai după o perioadă de patru luni de la data la care a început să îndeplinească condițiile respective.”

(4) În sensul alin. (1) lit. c), o sucursală dintr-un stat terț este considerată sucursală calificată dintr-un stat terț în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții în legătură cu aceasta:

a) întreprinderea principală este stabilită într-un stat care aplică standarde prudențiale și un regim de supraveghere potrivit cadrului de reglementare bancară al statului terț care sunt cel puțin echivalente cu Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

b) autoritățile responsabile cu supravegherea întreprinderii principale fac obiectul unor cerințe de confidențialitate care sunt cel puțin echivalente cu cerințele prevăzute în Titlul VII Capitolul 1 Secțiunea II din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare;

c) întreprinderea principală este stabilită într-un stat care nu este considerat țară terță cu grad înalt de risc care are deficiențe strategice în regimul său național privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, în conformitate cu prevederile art. 9 din Directiva (UE) 2015/849.

(5) Pentru scopurile prezentului articol, atunci când primește o cerere de autorizare în conformitate cu prevederile art. 66⁴, Banca Națională a României evaluează condițiile prevăzute la alin. (1) și (4) din prezentul articol pentru a clasifica sucursala dintr-un stat terț în clasa 1 sau în clasa 2. În cazul în care statul terț relevant nu este înscris în registrul public ținut de Autoritatea Bancară Europeană în conformitate cu prevederile art. 48b alin. (4) din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României solicită Comisiei Europene să evalueze cadrul de reglementare bancară și cerințele de confidențialitate ale statului terț în conformitate cu prevederile art. 48b alin. (2) din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, sub rezerva îndeplinirii condiției menționate la alin. (4) lit. c) din prezentul articol. Până la adoptarea de către Comisia Europeană a unei decizii în acest sens, Banca Națională a României clasifică sucursala dintr-un stat terț în clasa 1.

39. La articolul 196, alineatele (3), (4), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**(3)** Persoanele cărora le sunt încredințate responsabilități de administrare și/sau conducere, în calitate de administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere

sau ai directoratului, după caz, precum și directorul financiar, persoanele desemnate să asigure coordonarea, respectiv conducerea activităților de administrare a riscurilor, audit intern și conformitate, persoanele desemnate să asigure conducerea structurilor care desfășoară activitățile juridice, de trezorerie, de creditare, precum și orice alte activități care pot expune societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă unor riscuri semnificative, trebuie să dispună în orice moment de o bună reputație, de cunoștințe, aptitudini și experiență suficiente pentru exercitarea responsabilităților încredințate, cu luarea în considerare a rolului specific al unei societăți financiare holding sau al unei societăți financiare holding mixte și trebuie să își exercite responsabilitățile cu onestitate și integritate.

(4) Membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului trebuie să dispună, la nivel colectiv, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvate pentru a fi în măsură să înțeleagă activitățile desfășurate de societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, inclusiv principalele riscuri ale acesteia. Componenta respectivelor organe ale societății financiare holding sau societății financiare holding mixte trebuie să fie suficient de diversificată astfel încât să reflecte o gamă adecvat de largă de experiență profesională.

(6) Fiecare membru al consiliului de administrație și director sau, după caz, fiecare membru al consiliului de supraveghere și al directoratului unei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte trebuie să își exercite responsabilitățile pe baza unei gândiri independente, pentru a putea evalua și pune în discuție în mod eficient deciziile luate de către consiliul de administrație și directori sau consiliul de supraveghere și directorat, după caz, atunci când este necesar, și pentru a controla și monitoriza în mod eficace procesul de luare a respectivelor decizii.

(7) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte, prevăzute la alin. (1), se asigură că persoanele prevăzute la alin. (3) îndeplinesc în orice moment cerințele prevăzute la alineatul respectiv și la alin. (6), după caz, și au obligația de a evalua și/sau reevalua persoanele respective în condițiile stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.”

40. La articolul 196, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„**(11)** Dispozițiile art. 109 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

41. La articolul 197⁵, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 197⁵. – O entitate prevăzută la art. 197³ alin.(1) – (3) poate solicita exceptarea de la aprobare. În cazul entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, aprobă o astfel de exceptare de la aprobare, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:”

42. La articolul 197⁵, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) o filială care este instituție de credit sau societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă, care a primit aprobare potrivit prevederilor art. 197⁶ alin.(2) lit. a) sau potrivit legislației naționale care transpune prevederile Directivei 2013/36/UE în alte state membre este desemnată ca fiind responsabilă cu asigurarea respectării de către grup a cerințelor prudențiale pe bază consolidată și i se pun la dispoziție toate mijloacele necesare și prerogativa legală pentru a îndeplini obligațiile respective în mod eficace;”

43. Articolul 197⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 197⁶. – **(1)** În aplicarea dispozițiilor art. 197³ și art. 197⁵, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, evaluează îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 197⁴, respectiv art. 197⁵, pe baza informațiilor stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României în domeniu, în vederea aprobării sau exceptării de la aprobare a entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2).

(2) În urma evaluării prevăzute la alin. (1) în legătură cu o solicitare de aprobare, potrivit prevederilor art. 197³ alin. (1), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate adopta una dintre următoarele decizii:

a) aprobă entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art. 197⁴;

b) refuză aprobarea entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) dacă nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 197⁴ sau informațiile și documentația transmise potrivit prevederilor art. 197³ alin. (4) sunt incomplete și/sau nu prezintă relevanță ori sunt insuficiente pentru evaluarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 197⁴ și poate dispune una sau mai multe dintre măsurile de supraveghere și/sau aplică penalitățile cu titlu cominatoriu, sancțiunile și măsurile sancționatoare, potrivit prevederilor art. 197⁹ alin. (3).

(3) În urma evaluării prevăzute la alin. (1) în legătură cu o solicitare de exceptare de la aprobare, potrivit prevederilor art. 197⁵, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate adopta una dintre următoarele decizii:

a) aprobă exceptarea de la aprobare a entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), în situația în care constată îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 197⁵;

b) nu acordă exceptarea de la aprobare a entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) în cazul în care constată că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 197⁵.

(4) Entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) exceptate de la aprobare, potrivit alin. (3), nu sunt excluse din perimetrul de consolidare astfel cum este stabilit în prezenta ordonanță de urgență sau în prevederile care transpun Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în legislația altor state membre, precum și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.

(5) În situația prevăzută la alin.(3) lit.b) entitățile respective au obligația de a solicita aprobarea potrivit prevederilor art. 197³. ”

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (4), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate permite, de la caz la caz, pe baza unei evaluări și adoptării unei decizii, excluderea din perimetrul de consolidare, a entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) exceptate de la aprobare, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) excluderea nu afectează eficacitatea supravegherii instituției de credit filială sau a grupului;

b) entitatea prevăzută la art. 197³ alin. (1) și (2) nu are alte expuneri din titluri de capital, cu excepția expunerii din titluri de capital în instituția de credit filială sau în societatea financiară holding-mamă intermediară sau în societatea financiară holding mixtă-mamă intermediară care controlează instituția de credit filială;

c) entitatea prevăzută la art. 197³ alin. (1) și (2) nu folosește în mod substanțial efectul de levier și nu are expuneri care nu au legătură cu participația sa în instituția de credit filială sau în societatea financiară holding-mamă intermediară sau în societatea financiară holding mixtă-mamă intermediară care controlează instituția de credit filială.”;

44. La articolul 197⁷, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(1)** Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, notifică entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) oricare dintre deciziile adoptate potrivit prevederilor art. 197⁶ alin. (2) și (3), împreună cu motivele care au stat la baza deciziei de refuz în ceea ce privește aprobarea, respectiv exceptarea de la aprobare, dacă este cazul, în termen de 4 luni de la primirea solicitării prevăzute la art. 197³ alin. (1), respectiv art. 197⁵, sau, în cazul în care solicitarea este incompletă, în termen de 4 luni de la primirea tuturor informațiilor necesare pentru adoptarea deciziei.

45. La articolul 197⁸, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 197⁸. - (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, monitorizează în permanență îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 197⁴ de către entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), aprobate potrivit prevederilor art. 197⁶ alin. (2) lit. a), precum și îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 197⁵ de către entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), exceptate de la aprobare potrivit prevederilor art. 197⁶ alin. (3) lit. a).”

46. La articolul 197⁹, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 197⁹. - (1) Atunci când Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, determină, pe baza unei evaluări realizate în cadrul monitorizării prevăzute la art. 197⁸ alin. (1), că entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), aprobate potrivit deciziei prevăzute la art. 197⁶ alin. (2) lit. a) nu mai îndeplinesc cumulativ condițiile de aprobare prevăzute la art. 197⁴, societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă este supusă unor măsuri și/sau penalități cu titlu cominatoriu, sancțiuni și măsuri sancționatoare adecvate pentru asigurarea sau restabilirea, după caz, a continuității și integrității supravegherii pe bază consolidată și pentru asigurarea respectării, pe bază consolidată, a cerințelor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, precum și în reglementările emise în aplicarea acestora.

(2) În cazul unei societăți financiare holding mixte, măsurile și/sau penalitățile cu titlu cominatoriu, sancțiunile și măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (1) iau în considerare, în special, efectele asupra conglomeratului financiar, astfel cum acesta este definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit prevederilor care transpun Directiva 2002/87/CE privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și a societăților de servicii de investiții financiare dintr-un conglomerat financiar în legislația altor state membre.

47. La articolul 197⁹ alineatul (3), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) stabilirea unor măsuri și/sau penalități cu titlu cominatoriu, sancțiuni și măsuri sancționatoare corespunzătoare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, altele decât cele prevăzute la lit. a)-f), aplicabile societății financiare holding, societății financiare holding mixte sau și persoanelor prevăzute la art. 196 alin. (3), cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 225 alin. (2) – (6), art. 233 și 234.”

48. La articolul 197⁹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Atunci când Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, hotărăște, pe baza unei evaluări realizate în cadrul monitorizării prevăzute la art. 197⁸ alin. (1), că entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), exceptate de la aprobare, potrivit deciziei prevăzute la art. 197⁶ alin. (3) lit. a) nu mai îndeplinesc cumulativ condițiile de exceptare prevăzute la art. 197⁵, Banca Națională a României notifică entitățile respective în termen de 20 de zile de la data constatării neîndeplinirii cumulative a condițiilor de exceptare.”

49. La articolul 197⁹, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), care va avea următorul cuprins:

„(5) În situația prevăzută la alin. (4), entitățile respective au obligația de a solicita aprobarea potrivit prevederilor art. 197³, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea notificării.”

50. La articolul 197¹⁰, alineatele (1), (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În cazul entităților prevăzute la art. 197³ alin. (2), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, colaborează pe deplin cu autoritatea competentă din statul membru în care este situată respectiva entitate, în scopul adoptării de comun acord a deciziilor prevăzute la art. 197⁶ alin. (2), (3) și (6), a hotărârii prevăzute la art. 197⁹ alin. (4), precum și pentru dispunerea măsurilor și/sau aplicării penalităților cu titlu cominatoriu, sancțiunilor și măsurilor sancționatoare în situația prevăzută la art. 197⁹ alin. (1).

(2) În sensul alin. (1), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, realizează evaluarea aspectelor prevăzute la art. 197⁶ alin. (1) în termen de cel mult două luni de la primirea solicitării prevăzute la art. 197³ alin. (1) și art. 197⁵ sau, în cazul în care solicitarea este incompletă, în termen de cel mult două luni de la primirea tuturor informațiilor necesare pentru efectuarea evaluării, precum și evaluarea aspectelor prevăzute la art. 197⁶ alin. (6) și transmite de îndată respectivele evaluări autorității competente din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă.

(5) În cazul evaluării prevăzute la art. 197⁶ alin. (1), termenul în care se adoptă decizia comună prevăzută la alin. (4) nu trebuie să depășească 6 luni de la data primirii solicitării prevăzute la art. 197³ alin. (1) și art. 197⁵.”

51. La articolul 197¹⁰ după alineatul (11) se introduc două noi alineate, alin. (12) și (13), cu următorul cuprins:

„(12) Decizia comună comunicată de Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant al societății financiare holding sau al societății financiare holding mixte, potrivit alin. (7), este implementată în statul membru în care este stabilită societatea respectivă potrivit dreptului intern al statului membru respectiv”;

(13) În cazul în care supraveghetorul consolidant este situat într-un alt stat membru, decizia comună comunicată de acesta societății financiare holding sau societății financiare holding mixte, persoană juridică română, este definitivă și opozabilă Băncii Naționale a României, care trebuie să asigure punerea ei în aplicare în mod corespunzător.”

52. Articolul 197¹² se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Atunci când solicitarea de aprobare sau de exceptare de la aprobare a unei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte, prevăzută la art. 197³ și art. 197⁵ sau în legislația altor state membre care transpune art. 21a alin. (3) și (4) din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, are loc în același timp cu evaluarea realizată de Banca Națională a României potrivit prevederilor art. 10, art. 25, art. 44¹ sau art. 91³ alin. (1), Banca Națională a României se coordonează, după caz, cu supraveghetorul consolidant și cu autoritatea competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, dacă aceasta este diferită de supraveghetorul consolidant.

(2) În sensul alin. (1), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu realizarea evaluărilor prevăzute la art. 10, art. 25, art. 44¹ sau art. 91³ alin.(1), informează de îndată autoritățile competente prevăzute la respectivul alineat, dacă acestea sunt diferite de Banca Națională a României, cu privire la solicitarea primită potrivit prevederilor art. 10 sau art. 44¹ sau cu privire la notificarea primită potrivit prevederilor art. 25 sau art. 91² alin. (7) și (8). Banca Națională a României suspendă termenul de evaluare prevăzut la art. 25 alin. (4), respectiv la art. 91² alin. (7) și (8), până la primirea de la respectivele autorități a deciziei privind soluționarea solicitării de aprobare sau de exceptare de la aprobare a societății financiare holding sau societății financiare holding mixte potrivit prevederilor care transpun art. 21a din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în legislația altor state membre.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător în situația în care Banca Națională a României are calitatea de supraveghetor consolidant și/sau de autoritate competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă și este diferită de autoritatea competentă pentru realizarea evaluării prevăzute de dispozițiile care transpun art. 8, 22 sau 27a din Directiva 2013/36/UE în legislația altor state membre. În acest sens, în vederea asigurării coordonării între autoritățile competente, Banca Națională a României are obligația de

a transmite de îndată autorității competente respective decizia adoptată potrivit prevederilor art. 197⁶ sau decizia comună adoptată potrivit prevederilor art. 197¹⁰.”

53. Articolul 197¹³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.197¹³.** – Prevederile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător societăților financiare holding sau societăților financiare holding mixte, persoane juridice române, altele decât cele prevăzute la art. 197³ alin. (1), care trebuie să solicite aprobarea Băncii Naționale a României atunci când au obligația să respecte, pe bază subconsolidată, ca urmare a aplicării prevederilor art. 177, prevederile prezentei ordonanțe de urgență sau ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, precum și reglementările emise în aplicarea acestora sau atunci când sunt desemnate ca fiind responsabile cu asigurarea respectării de către grup a cerințelor prudențiale pe bază consolidată, potrivit prevederilor art. 197⁵ lit. c).”

54. După articolul 197¹³ se introduce un nou articol, art. 197¹⁴, cu următorul cuprins:

„**Art. 197¹⁴.** - (1) Banca Națională a României examinează periodic, dar cel puțin anual, întreprinderile-mamă ale unei instituții de credit, persoană juridică română, pentru a verifica dacă instituția de credit respectivă, entitatea care solicită autorizarea ca instituție de credit, persoană juridică română, potrivit prevederilor art. 10 și art. 44¹ sau entitatea desemnată ca fiind responsabilă cu asigurarea respectării de către grup a cerințelor prudențiale pe bază consolidată („entitatea desemnată”), persoană juridică română, a identificat în mod corect orice întreprindere, persoană juridică română, care respectă criteriile pentru a fi considerată societate financiară holding-mamă la nivelul României, societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul României, societate financiară holding-mamă din Uniunea Europeană, sau societate financiară holding mixtă mamă din Uniunea Europeană.

(2) Pentru scopurile aplicării alin. (1), în cazul în care întreprinderile-mamă sunt situate în alte state membre decât România, pentru a efectua examinarea, Banca Națională a României cooperează îndeaproape cu autoritățile competente din statele membre în care sunt situate respectivele întreprinderi-mamă.

(3) În cazul în care întreprinderile-mamă sunt situate în România, iar instituțiile de credit și entitățile de natura celor prevăzute la alin. (1) sunt situate în alte state membre, Banca Națională a României cooperează îndeaproape cu autoritățile competente din statele membre respective, în vederea efectuării de către acestea din urmă a examinării în cauză.

(4) Banca Națională a României, publică pe website-ul său oficial și actualizează anual o listă a societăților financiare holding-mamă la nivelul României, persoane juridice române, societăților financiare holding mixte-mamă la nivelul României, persoane

juridice române, societăților financiare holding-mamă din Uniunea Europeană, persoane juridice române și societăților financiare holding mixte-mamă din Uniunea Europeană, persoane juridice române, care au primit aprobare sau au fost exceptate de la aprobare potrivit prevederilor prezentei secțiuni și a prevederilor reglementărilor emise în aplicarea acestora sau potrivit legislației naționale care transpune prevederile Directivei 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în alte state membre, în situația în care supraveghetorul consolidant care le acordă aprobarea sau exceptarea de la aprobare este diferit de Banca Națională a României.

(5) În cazul în care Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, sau supraveghetorul consolidant dintr-un alt stat membru, a acordat o exceptare de la aprobare, lista va include de asemenea informații privind entitatea desemnată, persoană juridică română, responsabilă cu asigurarea respectării de către grup a cerințelor prudențiale pe bază consolidată.”

55. La Titlul II din Partea I, denumirea Capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

CAPITOLUL IV

Supravegherea sucursalelor din state terțe

56. Articolul 212 se abrogă.

57. Articolul 213 se modifică și va avea următorul conținut:

„**(1)** Dispozițiile prezentului titlu se aplică în mod corespunzător pentru realizarea supravegherii sucursalelor din state terțe de către Banca Națională a României.

(2) Banca Națională a României include sucursalele din state terțe în programul de supraveghere prudențială menționat la art. 169¹.

(3) La verificările efectuate la sediul sucursalei din statul terț pot participa și reprezentanți ai autorității competente din statul terț de origine, conform acordurilor de cooperare încheiate de Banca Națională a României cu autoritatea respectivă potrivit prevederilor art. 66³ alin. (5).”

58. După articolul 213 se introduce un nou articol, art. 213¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 213¹.** – **(1)** Banca Națională a României asigură verificarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de fiecare sucursală dintr-un stat terț pentru respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale

Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(2) Pe baza verificării prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României determină în ce măsură cadrul de administrare, strategiile, procesele și mecanismele implementate de sucursalele din state terțe, fondurile proprii, garanția sucursalei și lichiditatea deținute de acestea asigură o administrare prudentă și o acoperire adecvată a riscurilor lor semnificative, precum și viabilitatea sucursalelor din state terțe.

(3) Atunci când în urma acțiunilor de verificare prevăzute la alin. (1), în special a cadrului de administrare a activității, a modelului de afaceri sau a activităților sucursalei dintr-un stat terț, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, suspectează sau are motive întemeiate să suspecteze, în legătură cu respectiva sucursală dintr-un stat terț, săvârșirea sau tentativa de săvârșire a unor fapte de spălare de bani sau de finanțare a terorismului în sensul prevederilor art. 2 lit. a), respectiv lit. b), din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau că există un risc crescut în acest sens, informează imediat Autoritatea Bancară Europeană și autoritatea responsabilă pentru supravegherea sucursalei dintr-un stat terț potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care există un risc crescut de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, și autoritatea responsabilă pentru supravegherea sucursalei dintr-un stat terț potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, cooperează și transmit imediat Autorității Bancare Europene evaluarea lor comună. Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, dispune măsuri și/sau aplică măsuri sancționatoare potrivit prezentei ordonanțe de urgență, care pot include retragerea autorizației sucursalei dintr-un stat terț, în temeiul art. 66⁵ alin. (2) lit. (g).

(4) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, unitatea de informații financiare și autoritatea care este responsabilă de supravegherea sucursalei dintr-un stat terț în conformitate cu Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, cooperează îndeaproape în limitele competențelor lor respective și fac schimb de informații relevante în sensul prezentei ordonanțe de urgență, cu condiția ca această cooperare și acest schimb de informații să nu afecteze nicio anchetă, investigație sau procedură aflată în curs de desfășurare în conformitate cu legislația românească penală sau administrativă. Banca Națională a României poate beneficia de asistența acordată, din propria inițiativă, de Autoritatea Bancară Europeană, în temeiul art. 19 alin. (1) paragraful 2 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în cazul unui dezacord între aceasta și autoritatea responsabilă cu supravegherea sucursalei dintr-un stat terț potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, în legătură cu coordonarea activităților de supraveghere desfășurate în conformitate cu prezentul articol.

59. La articolul 214, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile alin. (1) – (3) nu aduc în niciun fel atingere situațiilor în care sunt incidente prevederile legislației penale sau fiscale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.”

60. La articolul 218, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Fără a aduce atingere legislației naționale în domeniul fiscal, Banca Națională a României poate schimba informații cu autoritățile fiscale din România, potrivit prezentei ordonanțe.

(9) Schimbul de informații prevăzut la alin. (8) se realizează cu respectarea următoarelor condiții:

- a) informațiile trebuie să fie necesare îndeplinirii atribuțiilor Băncii Naționale a României și ale autorităților fiscale, stabilite potrivit legii;
- b) informațiile primite de respectivele autorități fiscale sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 214;
- c) dacă informațiile provin de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, ele pot fi furnizate potrivit alin. (1) numai cu acordul expres al acestei autorități și doar în condițiile stabilite de aceasta.”

61. La Titlul III din Partea I, denumirea Capitolului VII se modifică și va avea următorul cuprins:

CAPITOLUL VII

Măsuri, penalități cu titlu cominatoriu, sancțiuni și măsuri sancționatoare

62. La articolul 225, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În exercitarea funcțiilor sale, Banca Națională a României este competentă să dispună față de o instituție de credit, persoană juridică română, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă sau față de persoanele responsabile, care încalcă dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, ale reglementărilor sau ale actelor adoptate de Banca Națională a României în temeiul dispozițiilor respective, măsuri potrivit prevederilor art. 197⁹ și art. 226 și/sau să aplice penalități cu titlu cominatoriu, sancțiuni și măsuri sancționatoare, potrivit prevederilor art. 229.”

(3) Penalitățile cu titlu cominatoriu, sancțiunile și măsurile sancționatoare aplicate potrivit prevederilor art. 229 trebuie să fie eficace și proporționale cu faptele și deficiențele constatate și să fie de natură a avea un efect descurajant.”

63. La articolul 225, după alineatul (1) se introduce un nou, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În sensul alin. (1), prin persoane responsabile se înțelege persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1), respectiv la art. 196 alin. (3), persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit, precum și orice alte persoane fizice responsabile pentru încălcarea dispozițiilor legale menționate la alin. (1).”

64. La articolul 225 alineatul (4), după litera h) se adaugă o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins:

„i) sancțiuni penale aplicate anterior pentru aceeași încălcare persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcarea respectivă.”

65. La articolul 225 alineatul (6), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) competența de a efectua toate cercetările necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin Băncii Naționale a României în legătură cu orice persoană fizică sau juridică prevăzută la alin. (7), înființată sau situată pe teritoriul României;

c) sub rezerva respectării altor condiții prevăzute de legislația Uniunii Europene, competența de a efectua toate inspecțiile necesare la sediile persoanelor juridice menționate la alin. (7) și la sediul oricărei alte entități incluse în supravegherea consolidată pentru care Banca Națională a României este supraveghetor consolidant, cu condiția notificării prealabile a autorităților competente implicate. În cazul în care pentru efectuarea inspecției este necesară o autorizație din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern al statului membru în care este situat respectivul sediu, Banca Națională a României solicită respectiva autorizație.”

66. La articolul 225, după alineatul (8) se introduc cinci noi alineate, alin. (9) – (13), cu următorul cuprins:

„(9) În exercitarea competenței de a impune sancțiuni și măsuri sancționatoare, Banca Națională a României cooperează în mod strâns cu alte autorități competente pentru a se asigura că sancțiunile și măsurile respective produc rezultatele urmărite de prezenta ordonanță de urgență.

(10) Banca Națională a României coordonează, de asemenea, acțiunile sale cu cele ale altor autorități competente pentru a preveni acumularea și suprapunerea sancțiunilor și ale măsurilor sancționatoare pe care le aplică în cazuri transfrontaliere.

(11) Banca Națională a României poate aplica sancțiuni unei persoane fizice sau juridice responsabile de aceleași fapte sau omisiuni în cazul cumulării unor proceduri administrative și penale referitoare la aceeași încălcare în cazul în care cumulul de proceduri și de sancțiuni este strict necesar, proporțional și urmărește obiective de interes general diferite și complementare.

(12) Banca Națională a României și autoritățile judiciare din România cooperează în mod strâns, în limitele competențelor, și fac schimb de informații relevante între ele, în timp util, în cazul în care sunt inițiate proceduri administrative și penale împotriva unei persoane fizice sau juridice care poate fi considerată responsabilă de același comportament în cadrul ambelor proceduri, cu respectarea cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art. 214 din prezenta ordonanță de urgență sau a unor cerințe similare celor prevăzute la art. 214.

(13) Persoanele fizice sau juridice menționate la alin. (12) sunt obligate să informeze Banca Națională a României în termen de 15 zile de la inițierea oricărei proceduri administrative sau penale împotriva acestora.”

67. La articolul 226 alineatul (3), literele d) și j) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**d)** să restricționeze sau să limiteze activitatea, inclusiv activitatea de atragere de depozite, operațiunile ori rețeaua instituției de credit, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din străinătate, sau să solicite încetarea activităților care implică riscuri excesive la adresa solidității instituției de credit;

j) să limiteze deținerile semnificative pe care instituția de credit le are în entități financiare sau nefinanciare, situație în care instituția de credit este obligată la înstrăinarea acestora;”

68. La articolul 226 alineatul (3), după litera n) se introduc trei noi litere, lit. o) – q), cu următorul cuprins:

„**o)** să impună instituției de credit obligația de a reduce riscurile care decurg, pe termen scurt, mediu și lung, din factorii ESG, inclusiv pe cele care decurg din procesul de ajustare și din tendințele de tranziție în contextul obiectivelor stabilite la nivelul cadrului legal și de reglementare relevant al Uniunii Europene, al statelor membre, sau al statelor terțe, prin ajustări ale strategiilor de afaceri, ale cadrului de administrare a activității și a administrării riscurilor, pentru care ar putea fi solicitată o consolidare a obiectivelor, a

măsurilor și a acțiunilor incluse în planurile elaborate în conformitate cu reglementările emise de Banca Națională a României;

p) să solicite instituției de credit să efectueze simulări de criză sau analiza scenariilor pentru a evalua riscurile care decurg din expunerile la criptoactive și din furnizarea de servicii de criptoactive.

(q) să solicite instituției de credit, în cazul în care consideră că există un risc de concentrare excesiv care rezultă din expunerile față de o contraparte centrală, să reducă expunerile față de respectiva contraparte centrală sau să realinieze expunerile din conturile lor de compensare în conformitate cu prevederile art. 7a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

69. Articolul 226¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 226¹.** – Dispozițiile art. 226 nu aduc atingere prerogativelor Băncii Naționale a României de a aplica penalități cu titlu cominatoriu, sancțiunile și/sau măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229.”

70. La articolul 226⁵, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„**(6¹)** În cazul în care o instituție de credit intră sub incidența pragului minim privind cerințele de capital, prevăzut la art. 92 alin. (3) para. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, Banca Națională a României poate revizui orientările cu privire la fondurile proprii suplimentare comunicate instituției de credit respective pentru a se asigura că rămâne adecvată calibrarea acestora.”

71. La articolul 228, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Banca Națională a României are competența aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 229 alin. (1), a penalităților cu titlu cominatoriu prevăzute la art. 229 alin. (1¹) și a măsurilor sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a), a¹) și b) în toate cazurile în care constată că o instituție de credit persoană juridică română, o instituție de credit-mamă, persoană juridică română, o societate financiară holding-mamă, persoană juridică română, sau o societate financiară holding mixtă-mamă, persoană juridică română, și/sau persoanele responsabile, astfel cum sunt prevăzute la art. 225 alin. (1¹), se fac vinovate de următoarele fapte:

a) instituția de credit a obținut autorizație pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

- b)** instituția de credit nu informează Banca Națională a României cu privire la orice achiziții sau cesiuni de participații în capitalul lor care depășește nivelurile prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2), respectiv se situează sub nivelurile prevăzute la art. 27, de care a luat cunoștință, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1);
- c)** instituția de credit, listată pe o piață reglementată, inclusă în lista publicată de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, potrivit prevederilor art. 56 din Directiva 2014/65/UE, nu informează Banca Națională a României, cel puțin anual, cu privire la identitatea persoanelor care au dețineri calificate și la nivelul acestor dețineri, potrivit prevederilor art. 29 alin. (2);
- d)** instituția de credit nu dispune de cadrul de administrare a activității și de politici de remunerare neutre din punct de vedere al genului solicitate de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 24;
- e)** instituția de credit nu raportează sau raportează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu privire la o expunere mare, cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;
- f)** instituția de credit nu raportează sau raportează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu privire la lichiditate, cu încălcarea prevederilor art. 415 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;
- g)** instituția de credit nu menține un indicator de finanțare netă stabil, cu încălcarea art. 413 sau 428b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, sau nu dispune, în mod repetat și continuu, de active lichide, cu încălcarea art. 412 din regulamentul menționat;
- h)** instituția de credit nu publică informații sau furnizează informații incomplete ori inexacte către Banca Națională a României, cu încălcarea prevederilor art. 431 alin. (1) - (3) și ale art. 451 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;
- i)** instituția de credit efectuează plăți către deținătorii de instrumente incluse în fondurile proprii, cu încălcarea prevederilor relevante în materie sau în cazurile în care art. 28, 52 și 63 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, interzic efectuarea unor astfel de plăți;
- j)** instituția de credit permite uneia sau mai multor persoane care încalcă prevederile art. 108 să devină ori să rămână membri ai structurii de conducere;
- k)** instituția de credit-mamă, persoană juridică română, societatea financiară holding-mamă, persoană juridică română, sau societatea financiară holding mixtă-mamă, persoană juridică română, nu ia măsurile solicitate pentru asigurarea conformității cu cerințele prudențiale prevăzute în Partea a treia, a patra, a șasea sau a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, sau care se impun în temeiul

art. 226 alin. (3) lit. a) sau al art. 226 alin. (6) și (7) pe bază consolidată sau subconsolidată.

l) instituția de credit nu îndeplinește cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

m) instituția de credit nu îndeplinește cerințele referitoare la remunerare prevăzute la art. 24, art. 104 și art. 108² din prezenta ordonanță de urgență și de reglementările emise în aplicarea acestora;

n) instituția de credit acționează fără a avea aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, respectiv ale regulamentelor de directă aplicare adoptate la nivelul Uniunii Europene în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență, sau a obținut respectiva aprobare în baza unor declarații false sau nu respectă condițiile în care a fost acordată aprobarea;

o) instituția de credit nu îndeplinește cerințele privind structura, condițiile, ajustările și deducerile legate de fondurile proprii, astfel cum sunt prevăzute în Partea a doua din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

p) instituția de credit nu îndeplinește cerințele privind expunerile mari față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, astfel cum sunt prevăzute în Partea a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

q) instituția de credit nu îndeplinește cerințele privind calcularea ratei efectului de levier, inclusiv aplicarea derogărilor, astfel cum sunt prevăzute în Partea a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

r) instituția de credit nu transmite informații sau furnizează informații incomplete ori inexacte Băncii Naționale a României cu privire la datele menționate la art. 430 alin. (1) – (3) și la art. 430a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

s) instituția de credit nu respectă cerințele privind colectarea datelor și guvernanta prevăzute în Partea a treia, Titlul III, Capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

t) instituția de credit nu îndeplinește cerințele privind calcularea cuantumurilor ponderate la risc ale expunerilor sau a cerințelor de fonduri proprii ori nu a instituit cadrul de administrare a activității prevăzut în Partea a treia, Titlurile II - VI din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;

u) instituția de credit nu îndeplinește cerințele legate de calcularea indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate sau a indicatorului de finanțare stabilă netă, astfel cum se prevede în Partea a șasea, Titlurile I și IV din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și în Regulamentul delegat (UE) 2015/61.

v) instituția de credit sau o persoană fizică nu respectă în mod repetat deciziile Băncii Naționale a României emise în temeiul dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, respectiv ale regulamentelor de directă aplicare adoptate la nivelul Uniunii Europene în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență;

x) orice încălcări ale prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, respectiv ale regulamentelor de directă aplicare adoptate la nivelul Uniunii Europene în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență, în măsura în care aceste fapte nu intră sub incidența prevederilor lit. a) – v);

y) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României.”

72. La articolul 229 alineatul (1), literele b), c), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**b)** avertisment public prin care se indică persoana fizică, instituția de credit, societatea financiară holding, societatea financiară holding mixtă sau întreprinderea-mamă din Uniunea Europeană intermediară responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă aplicabilă persoanei juridice, până la 10% din valoarea totală anuală netă a cifrei de afaceri a întreprinderii;”

.....

e) retragerea aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1), respectiv la art. 196 alin. (3);

f) amendă până la de două ori cuantumul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate ca urmare a săvârșirii faptei, în cazul în care respectivele profituri sau pierderi pot fi determinate;”

73. La articolul 229, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (1¹), (1²) și (1³), cu următorul cuprins:

„**(1¹)** În cazul unor încălcări în curs, penalitățile cu titlu cominatoriu care pot fi aplicate potrivit prezentei ordonanțe de urgență sunt:

a) penalitate cu titlu cominatoriu de până la 5 % din valoarea netă zilnică medie a cifrei de afaceri aplicabilă persoanei juridice pentru fiecare zi până la încetarea încălcării;

b) penalitate cu titlu cominatoriu aplicabilă persoanei fizice, până la echivalentul în lei a 50 000 EUR la cursul de schimb din 9 iulie 2024, pentru fiecare zi de încălcare până la încetarea încălcării;

(1²) Penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la alin. (1¹) lit. a) și b) pot fi impuse pe o perioadă de până la șase luni de la data prevăzută în actul Băncii Naționale a României prin care se solicită încetarea încălcării și prin care se dispune penalitatea cu titlu cominatoriu.”

(1³) Actul de impunere a penalității cu titlu cominatoriu de către Banca Națională a României poate prevedea că aplicarea acesteia începe de la data impunerii sau poate fixa o dată ulterioară de la care începe aplicarea acesteia.”

74. La articolul 229, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„**(3¹)** Penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la alin. (1¹) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de sancțiuni sau aplicarea de măsuri sancționatoare ori independent de acestea.”

75. La articolul 229, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(4)** Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) și măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (2) lit. a) și a¹) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor stabilite conform legislației aplicabile societăților, reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și cadrului intern de administrare ori, după caz, persoanelor în privința cărora Banca Națională a României constată că acestea nu își desfășoară activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase și/sau că nu mai corespund cerințelor prevăzute la art. 108 – 108², respectiv art. 196 alin. (3) – (6) și responsabilităților încredințate.”

76. La articolul 229, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (5) – (7), cu următorul cuprins:

„**(5)** Valoarea totală anuală netă a cifrei de afaceri prevăzute la alin. (1) lit. c) este reprezentată de suma următoarelor elemente, determinate în conformitate cu Anexa III la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/451:

- a) venituri din dobânzi;
- b) cheltuieli cu dobânzile;
- c) cheltuieli cu capitalul social rambursabil la cerere;
- d) venituri din dividende;
- e) venituri din taxe și comisioane;

- f) cheltuieli cu taxe și comisioane;
- g) câștiguri sau pierderi aferente activelor și datoriilor financiare deținute în vederea tranzacționării, net;
- h) câștiguri sau pierderi aferente activelor și datoriilor financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere, net;
- i) câștiguri sau pierderi din contabilitatea de acoperire, net;
- j) diferențe de curs de schimb (câștig sau pierdere), net;
- k) alte venituri din exploatare;
- l) alte cheltuieli din exploatare.

(6) În sensul prezentului articol, baza de calcul o reprezintă cele mai recente informații financiare anuale în materie de supraveghere care generează un indicator mai mare decât zero. În cazul în care persoana juridică căreia i-au fost aplicate sancțiuni conform alin. (1) și penalități cu titlu cominatoriu conform alin. (1¹) nu intră sub incidența Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/451, valoarea totală anuală netă relevantă a cifrei de afaceri este valoarea totală anuală netă a cifrei de afaceri sau tipul de venit corespunzător cadrului contabil aplicabil. În cazul în care persoana juridică în cauză face parte dintr-un grup, valoarea totală anuală netă relevantă a cifrei de afaceri este valoarea totală anuală netă a cifrei de afaceri care rezultă din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.

(7) Valoarea netă zilnică medie a cifrei de afaceri prevăzute la alin. (1¹) lit. a) este valoarea totală anuală netă a cifrei de afaceri prevăzute la alin. (5) împărțită la 365.”

77. Articolul 229¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 229¹.** – **(1)** Banca Națională a României aplică sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1), penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la art. 229 alin. (1¹) și măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a), a¹) și c) în cazurile în care constată că un acționar al unei instituții de credit, o instituție de credit, persoană juridică română, o instituție de credit-mamă, persoană juridică română, o societate financiară holding-mamă sau o societate financiară holding mixtă-mamă și/sau persoanele responsabile, astfel cum sunt definite la art. 225 alin. (1¹), se fac vinovate de următoarele fapte:

a) achiziționarea, direct sau indirect, a unei dețineri calificate, în sensul prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 1¹ – 1³, cu nerespectarea obligației de notificare prevăzute la art. 25 alin.(1) și (1¹), pe durata evaluării prevăzute la art. 25 sau fără a ține seama de opoziția formulată de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 26 alin.(2);

b) cedarea, direct sau indirect, a unei participații calificate într-o instituție de credit, persoană juridică română, sau reducerea acesteia, astfel încât proporția drepturilor de

vot sau a deținerii la capitalul social să se situeze sub nivelurile de 20%, o treime ori de 50% sau astfel încât instituția de credit să nu mai fie o filială, cu nerespectarea obligației de notificare prevăzute la art. 27;

c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare sau expunerii instituției de credit;

d) periclitarea credibilității și/sau viabilității instituției de credit prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor.

e) un achizitor potențial achiziționează, direct sau indirect, o deținere semnificativă, cu nerespectarea obligației de notificare prealabilă prevăzute la art. 91² alin. (1) sau fără a ține seama de opoziția formulată de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 91² alin. (14);

f) oricare dintre entitățile prevăzute la art. 91⁵ alin. (1) cedează, direct sau indirect, o deținere semnificativă care depășește 15 % din capitalul eligibil al acesteia cu nerespectarea obligației de notificare prealabilă prevăzute la același articol;

g) oricare dintre entitățile prevăzute la art. 91¹⁴ alin. (1) realizează o operațiune de transfer semnificativ de active și/sau pasive, cu nerespectarea obligației de notificare prealabilă prevăzute la art. 91¹⁴ alin. (1) – (4) sau în absența avizului pozitiv emis de Banca Națională a României;

h) oricare dintre entitățile prevăzute la art. 91⁸ alin. (1) participă la un proces de fuziune sau de divizare, cu nerespectarea obligației de notificare prealabilă prevăzute la art. 91⁸ alin. (1) și (2) sau în absența avizului pozitiv emis de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 91¹⁰ alin. (9).

(2) Banca Națională a României aplică sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1), penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la art. 229 alin. (1¹) și măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a), a¹) și c) în cazurile în care constată că o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă încalcă prevederile art. 197³-197¹³ în ceea ce privește cerința de solicitare a aprobării sau orice altă cerință prevăzută la articolele respective.”

78. După articolul 232 se introduce un nou articol, art. 232¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 232¹.** – **(1)** Măsura sancționatoare privind suspendarea exercitării drepturilor de vot ale acționarului sau acționarilor responsabili dispusă ca urmare a lipsei notificării prealabile în situația prevăzută la art. 229¹ alin. (1) lit. e) își încetează efectele la data la care achiziționarea unei dețineri semnificative este aprobată în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, cu aplicarea corespunzătoare a procedurii prevăzute la art. 91² alin. (6) – (15).

(2) Persoanele prevăzute la art. 91² alin. (1) care au achiziționat o deținere semnificativă, fără a ține seama de opoziția formulată de Banca Națională a României, trebuie să vândă, în termen de 3 luni de la data comunicării opoziției, deținerile semnificative astfel achiziționate. Voturile exprimate în baza acestora până la momentul vânzării sunt nule.”

79. La articolul 233, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(2)** Actele cu privire la o instituție de credit, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate penalități cu titlu cominatoriu, sancțiuni și măsuri sancționatoare potrivit prezentului capitol, se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția retragerii aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1), respectiv la art. 196 alin. (3), a retragerii autorizației instituției de credit și a suspendării exercitării dreptului de vot al acționarilor/membrilor instituției de credit, a căror aplicare este de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.”

80. La articolul 234, alineatele (2) – (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**(2)** Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor, măsurilor sancționatoare sau a penalităților cu titlu cominatoriu nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

(4) Banca Națională a României publică, de îndată, pe website-ul său oficial, sancțiunile aplicate potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la art. 229 alin. (1¹) care nu au fost contestate în condițiile art. 275 și pe cele în privința cărora contestațiile au fost respinse în mod definitiv, precum și informații privind tipul și natura încălcării săvârșite și identitatea persoanei fizice sau juridice sancționate, după ce aceasta a fost informată cu privire la aplicarea sancțiunii.”

81. La articolul 236, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**(1)** Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător și sucursalelor din state terțe, cu precizările cuprinse în prezentul articol.”

82. La articolul 236, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„**(1¹)** Sucursalele din state terțe trebuie să ia măsurile necesare într-un stadiu incipient, astfel încât:

a) să se asigure că respectă cerințele care li se aplică în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora sau să se restabilească respectarea cerințelor respective; și

b) să se asigure că riscurile semnificative la care sunt expuse sunt acoperite și administrate în mod corespunzător și suficient și că sucursalele respective rămân viabile.

(1²) În sensul alin. (1¹), Banca Națională a României poate să dispună, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri:

a) să oblige sucursala să dețină o garanție a sucursalei într-un quantum mai mare decât cerințele minime prevăzute la art. 66⁸ alin. (2) sau să dispună de fonduri proprii suplimentare la un nivel mai mare decât cel al cerințelor de fonduri proprii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, în condițiile stabilite la art. 226² – 226⁴ din prezenta ordonanță de urgență; orice quantum suplimentar al garanției sucursalei care trebuie deținut în conformitate cu prezenta literă respectă cerințele prevăzute la art. 66⁸ alin. (3) și (4);

b) să impună sucursalei cerințe de lichiditate specifice, pe lângă cerințele prevăzute în Partea a șasea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare; orice active lichide suplimentare care trebuie deținute de sucursala dintr-un stat terț în conformitate cu prezenta literă respectă cerințele prevăzute la art. 66⁹;

c) să solicite sucursalei îmbunătățirea cadrului de administrare a activității, inclusiv a cadrului de administrare a riscurilor sau îmbunătățirea modalităților de ținere a evidenței operațiunilor;

d) să restricționeze sau să limiteze operațiunile sau activitățile pe care le desfășoară sucursala, precum și contrapărțile la activitățile respective;

e) să solicite sucursalei să reducă riscurile inerente activităților, produselor și/sau sistemelor acesteia, inclusiv activităților externalizate, și să înceteze a se mai implica în astfel de activități sau a mai oferi astfel de produse;

f) să dispună sucursalei respectarea unor cerințe suplimentare de raportare în conformitate cu prevederile art. 66¹² alin. (5) sau cu o frecvență sporită;

g) să dispună sucursalei publicarea de informații suplimentare.”

83. La articolul 275, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, cu privire la o instituție de credit, inclusiv cele cu privire la acționarii acesteia, cu privire la auditorul financiar al instituției de credit, ori cu privire la o societate financiară holding, o societate financiară holding

mixtă, inclusiv cele cu privire la acționarii acestora, precum și actele cu privire la persoanele responsabile, astfel cum sunt definite la art. 225 alin. (1¹), pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.”

84. La articolul 297, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fuziunea și divizarea băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ se efectuează conform dispozițiilor cuprinse în Capitolul VI¹ din Titlul I, Partea I, cu respectarea dispozițiilor specifice aplicabile acestei categorii de instituții de credit.”

85. La articolul 377, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Fuziunea sau divizarea organizațiilor cooperatiste de credit se realizează în condițiile prevăzute în Capitolul VI¹ din Titlul I, Partea I, iar în cazul cooperativelor de credit, și cu aprobarea casei centrale la care acestea sunt afiliate.”

86. Art. 417 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 417.** – Instituțiile de credit care își desfășoară activitatea în România în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre și sucursalele din state terțe, se evidențiază de către Banca Națională a României în registrul instituțiilor de credit, care este accesibil persoanelor interesate.”

La mențiunea de transpunere a dispozițiilor directivelor Uniunii Europene din domeniul instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, după punctul 9 se introduc două noi puncte, pct. 10 și 11, cu următorul cuprins:

„**10.** din Directiva (UE) 2024/1619 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 de modificare a Directivei 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește competențele de supraveghere, sancțiunile, sucursalele din țări terțe și riscurile de mediu, sociale și de guvernanță, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L din 19 iunie 2024:

art. 1 pct. 1, pct. 2 lit. f și h referitor la modificarea art. 3 alin. (1) pct. 47a, pct. 66, pct. 68 și pct. 70, pct. 3, pct. 4, pct. 5, pct. 6, pct. 7, pct. 9, pct. 10, pct. 11, pct. 12, pct. 13, cu excepția art. 48g alin. (4) – (6) și art. 48i alin. (2) para. 2, pct. 14, pct. 15, pct. 16, pct. 17, pct. 18, pct. 19, pct. 20, pct. 23, pct. 28, referitor la modificarea art. 87a alin. (4), pct. 29 lit. a, referitor la modificarea art. 88 alin. (1), teza 2 lit. e) din CRD, pct. 30 referitor la art. 91 alin. (1) prima teză, alin. (1a), alin. (1f) prima teză, alin. (1i), alin. (2a), prima teză, alin.

(2b), alin. (6), pct. 31 referitor la art. 91a alin. (1) prima teză, alin. (2), alin. (5) și alin. (7), pct. 36, pct. 38, pct. 40, pct. 41, pct. 42, pct. 43.

„11. din Directiva (UE) 2024/2994 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2024 de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2013/36/UE și (UE) 2019/2034 în ceea ce privește tratamentul riscului de concentrare rezultat din expuneri față de contrapărți centrale și al riscului de contraparte pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate compensate la nivel central:

art. 2 pct. 1, pct. 3, pct. 5.”

ART. II. – La articolul 83 alineatul (2) din Legea nr. 236/2022 privind supravegherea prudențială a societăților de servicii de investiții financiare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 22 iulie 2022, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) art. 210-211, art. 224-226⁶, art. 228, art. 229 alin. (1)-(3) și (5)– (7), art. 233 alin. (4) și art. 234-234².”

ART. III. Orice cerere sau notificare transmisă către Banca Națională a României în conformitate cu prevederile Capitolului VII din Titlul I, Partea I, respectiv cu prevederile Secțiunii a 7-a a Capitolului III din Titlul II, Partea I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aflată în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care etapa de depunere a documentației a fost finalizată anterior, se evaluează potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii cererii sau notificării, după caz.

ART. IV. Prevederile art. I intră în vigoare la data de 11 ianuarie 2026, cu excepția prevederilor de la pct. 15, 38, 58, 59, 83, care intră în vigoare la data de 11 ianuarie 2027. Prin derogare, prevederile art. 66¹² de la pct. 15 intră în vigoare la data de 11 ianuarie 2026.

ART. V. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.